

Život Cirkvi

Ročník 19

23/2012

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Mať alebo byť?

Keď som pred pár týždňami, počas svetového šampionátu v ľadovom hokeji, opisovala jednej talianskej spolusestre skvelé výkony našich hokejistov i radosť a atmosféru, ktorú táto udalosť spôsobila na Slovensku, zareagovala slovami, ktoré vo mne zarezonovali: „Áno, ani sa nečudujem. Je to dobrá, pozitívna skutočnosť, preto to na ľudí takto pôsobí“.

Priznám sa, že s ňou súhlasím. Keď som potom sledovala naše mužstvo s cennými medailami na hrudi a vnímala tú námahu, energiu, ktorú museli vydať, zranenia, ktoré utrzili, disciplínu, ktorá dávala ich výkonu silu a smer, chcenie i zjavnú únavu nakoniec, tak som si uvedomila, že sa mi v myslí vynára slovo dávať, dávať zo seba. A na druhej strane táto skutočnosť na mňa pôsobila priam liečivo. Je dobré z času na čas vidieť ľudí, ktorí napriek vlastnej námahe chcú a vedome sa snažia dosiahnuť pozitívne hodnoty, dávať ich ďalej, deliť sa o ne. Je to obdarujúce, uzdravujúce.

Ak sa takéto nasadenie dávania presunie zo športovej oblasti do bežného života, čo môže byť náročnejšie, znamená to vlastne, ako povedal Benedikt XVI. počas Siedmeho svetového stretnutia rodín, ktoré sa konalo minulý týždeň v Miláne, „uprednostnenie logiky „byť“ pred logikou „mať“. Tá prvá buduje, druhá ničí.“ Premennivé obdobia, ktorými práve prechádzame, potrebujú okrem technického pokroku aj nezištnosť a schopnosť dávať.

Gregg Easterbrook vo svojom diele Paradox pokroku tiež konštatuje, že postupne ako sa materiálne veci stále vo väčšom množstve stávajú dostupnými a ako nás nedokážu urobiť šťastnými, materiálna hojnosť môže mať na nás dokonca opačný účinok: môže v nás vyvolať zakoreňovanie pocitu nešťastia, pretože nikdy nebude možné mať všetko, čo ekonomika dokáže vytvoriť.

Neustále nutkanie mať, brať, prijímať akoby vyšťahovalo, ubíjalo.

James Martin v tejto súvislosti hovorí o liečivom opaku a potvrdzuje, že čím menej si toho zaobstarávame, tým menej času strávime porovnávaním svojich vecí s vecami svojich blízkych. Oslobodenie sa od potreby mať stále viac a viac paradoxne znamená byť spokojnejším.

Myslím si, že je skutočne na mieste nebáť sa preformulovať základnú otázku uspokojenia človeka, ktorá potrebuje otvorenosť voči celkovej perspektíve ľudskej existencie, a tá nemôže byť naplnená iba kvantitatívne.

Známy vedec a nositeľ Nobelovej ceny za ekonomiku Daniel Kahneman sa počas svojej praxe zaoberal výskumom problému ľudských predstáv

o šťastí a dosahovania šťastia. Zaujímavé sú výsledky jeho bádania: respondenti veľakrát, podľa svojich denných skúseností, označovali ako zdroje šťastia ani nie tak vysoké finančné zabezpečenia, ako skôr stále dôverné vzťahy, blízkosť milovaných a milujúcich ľudí, rodinu, či chvíle strávené na výlete s priateľmi.

Priznám sa, že ma veľmi povzbudilo, že sa už spomenuté svetové stretnutie rodín dotklo i témy konzumizmu silne zasahujúceho do života rodín i spoločnosti.

Kardinál Angelo Scola, počas príprav na toto stretnutie zdôraznil, že predstava plného uspokojenie prostredníctvom konzumu je technokratický mýtus. Utiekanie sa ku konzumizmu si vyžaduje svoju daň a stále menej privádza k šťastiu a spokojnosti. Táto daň sa častokrát pretransformuje do rôznych závislostí, ktoré sa rozťahujú v našom vnútri so schopnosťou postupne nás pohltiť.

Americký jezuita John Kavanaugh uvádza zaujímavý postreh. Hovorí, že počas rozhovorov s rodičmi a ich deťmi o problémoch stresu v rodine a rozpadu rodín nenašiel inú tak prenikavú, silnú a príťažlivú silu, ako je konzumná ideológia a jej fascinácia nekonečným zhromažďovaním, predlžovaním pracovného času, naháňačkou za uspokojením stále nových potrieb, mystifikáciou trhu, sledovaním ekonomických ukazovateľov, túžbou dosiahnuť nejakú pozíciu prostredníctvom peňazí a neľútostnou súťažou na každej úrovni života.

Ak má negatívna mentalita „mať“ taký vplyv, môžeme sa pýtať, aké dôsledky môže mať pozitívna mentalita „byť“?

Erich Fromm, vo svojej knihe „Mať alebo byť“, opisujúc svoju víziu „nového človeka“ konštatuje, že „nový človek je ochotný vzdať sa všetkých foriem vlastníctva a plne byť“.

Akoby hovoril o ideáli nového človeka založeného na hodnotách, vzťahoch, nezištnosti, veľkodušnosti, ochotnom ustúpiť zo svojho pohodlia, aby mohol byť, byť sám sebou, byť s inými, dávať sa, stávať sa darom a v konečnom dôsledku milovať.

Mentalita „byť“ sa odráža vo všetkých kresťanských hodnotách, v daroch, ktoré nám dal Boh, pretože jeho plán a jeho samotný príklad darovania sa vedie človeka k plnej slobode a radosnému životu napriek problémom a ťažkostiam.

Milí poslucháči, želim vám neustálu túžbu po oslobodzujúcej mentalite „byť“, jej dosahovanie napriek prekážkam a všetkým hlasom zvonku, ktoré by chceli zastrieť jej čaro a liečivú silu.

Komentár sr. Agnes Jenčíkovej CJ

VII. svetové stretnutie rodín v Miláne

Miláno 3. júna (RV/TK KBS) - Lombardská metropola Milána bola od stredy 30. mája do nedele 3. júna 2012 dejiskom VII. svetového stretnutia rodín.

VII. svetové stretnutie rodín na tému Rodina: práca a sviatok sa začalo medzinárodným teologicko-pastorálnym kongresom, ktorý 30. júna otvoril milánsky arcibiskup kardinál Angelo Scola. Na kongrese, ktorý trval do piatka 1. júna, vystúpilo 111 rečníkov – biskupov, intelektuálov, akademikov a odborníkov v jednotlivých oblastiach – z 27 krajín.

Po prezentácii výskumu s názvom „Rodina zdrojom spoločnosti“, ktorý sponzorovala Pápežská rada pre rodinu, sa potvrdilo, že kompletne rodiny pozostávajúce z otca, matky a detí sú základnými piliermi občianskej spoločnosti, i keď ich úloha nie je vždy docenená. Ukázalo sa, že takáto rodina poskytuje viac uspokojenia aj pre seba samú, pretože vytvára väčší ľudský a sociálny kapitál.

V súčasnej kultúre spotreby a financií je podľa profesora Luigina Bruna, docenta politickej ekonómie na milánskej univerzite a jedného z hlavných rečníkov kongresu, nevyhnutné navrátiť sa k chápaniu rodiny, práce a odpočinku, ako spoločne na seba vplývajúcich faktorov. Ako v súčasnosti spojiť rodinu a prácu z pohľadu viery, bola základná otázka, ktorú si dnes na kongrese položil kardinál Dionigi Tettamanzi. Pred niekoľkými tisíckami ľudí z piatich kontinentov rozvinul obraz, ktorý ponúkajú staroveké slová Svätého písma a modernejšie sociálne učenie Cirkvi: „Milovať a pracovať, spoločne oddychovať, sú naozaj základné prvky rodinného života. Bez tejto skutočnosti by nebolo ľudstvo, ani rodina, život, ani rozvoj nového sveta, humanizovaného a neustále zdokonaľovaného láskou a doménou človeka.“ Kardinál podotkol, že práve rodina by mala dodržiavať odpočinok, ako znak „skutočného oslobodenia sa od práce“, ako od istého druhu „lopoty, otroctva, zreteľného odcudzenia sa“.

Na kongrese vystúpil i kardinál Dionigi Tettamanzi, ktorý sa zameril na možnosť spojiť rodinu a prácu z pohľadu viery. Podľa neho tu nejde len „o otázku ekonomickú, keďže práca predstavuje aktívne zaradenie sa do štruktúry spoločnosti“ a nesie zodpovedný podiel na budovaní mesta, ale poznamenal, že ak je rodina odstavená mimo tejto skutočnosti, vedie ju to „k vyhýbaniu sa otvoreným a svetlým priestorom, v ktorých sa ľudia stretávajú, pretkávajú vzťahy, vstupujú

do života spoločnosti“. Kardinál upozornil na problém nedostatku práce v mnohých častiach sveta. Počet mladých z celkového počtu nezamestnaných dnes vo vyspelých krajinách predstavuje až 80 %. Práve tzv. zákony trhu by podľa neho mali byť rovnaké, regulované,

pretože „nie človek je tu pre trh, ale trh je pre človeka“. „Kto sa angažuje v politike a v

odboroch, musí vedieť načúvať nielen logike 'ekonomickej efektívnosti', ale tiež 'ľudskej účinnosti' ako pestovaniu medziľudských vzťahov najpríznavejších pre oblasť rodiny a širšie sociálne štruktúry,“ uviedol kardinál Tettamanzi.

Týmto spôsobom by podľa neho mohli byť – v harmonickom kontexte – zaistené aspekty lásky a práce, ktoré tvoria spoločne s oddychom skutočné základné prvky rodinného života: „Čas práce v skutočnosti nevyhnutne odlišuje a rozdeľuje; keď sa však oddychuje a slávi, tie isté sociálne nerovnosti sa zdajú oslabené: udomáča sa, zdieľa sa, komunikuje sa (...) Áno, potrebujeme, a dnes ešte viac ako včera, čas na oddych prežívaný celou rodinou, pretože ten je dôležitý a nevyhnutný k jej sociálnemu a vzdelávaciemu profilu.“

Nevyhnutnosť podpory inštitútu rodiny, a predovšetkým jeho dôstojnosti, pripomenul počas krátkej diskusie aj kardinál Angelo Bagnasco, janovský arcibiskup. Ako povedal, dôležité je budovať takú kultúru, ktorá má „v úcte rodinu založenú na manželstve“.

Na kongrese vystúpili aj viacerí politici vrátane španielskeho europoslanca Jaimeho Mayora Oreju, írskeho poslanca Jima Walsha či argentínskej političky Liliane Negrateovej. Tí sa zhodli na potrebe osobného záväzku politikov v prospech rodiny, ako skutočného lieku na ekonomickú krízu a krízu hodnôt.

Novinové stánky v Miláne dnes ponúkajú denníky odrážajúce atmosféru prvých dní stretnutia. Pokračujú s článkami o rodine, zameranými na veľmi konkrétne témy ako napríklad rodina a podnikanie z pohľadu solidarity, vidiecke rodiny, svet zdravotne postihnutých, mladí a zložitá hľadanie zamestnania. Miláno žije v očakávaní piatkového príchodu Benedikta XVI., ktorý v meste zotrúva až do nedele 3. júna, keď bude predsedáť uzatváraciemu ceremonálu tohto stretnutia rodín.

Spolu s kongresom sa konal Kongres detí, iniciatíva Medzinárodný rodinný veľtrh – prezentácia aktivít pro-rodinných hnutí, združení, inštitúcií a knižnica, ktorá bola k dispozícii počas trvania stretnutia.

Slováci slávilí sv. liturgiu v milánskej farnosti

Miláno 1. júna (TK KBS) – Vo štvrtok 31. mája sa vo farnosti Jesu, Maria, Giuseppe v Miláne stretli slovenskí pútnici v rámci VII. Svetového stretnutia rodín. Otvorené a srdečné prijatie miestneho farára don Giuseppema a farského spoločenstva vyvrcholilo slávením gréckokatolíckej sv. liturgie za upevnenie rodín a za prítomné mladé rodiny. Ďalší Slováci slávilí v rovnaký deň svätú omšu v Kostole sv. Krištofa.

V Miláne tamojšie rodiny ručne vyrobili malé darčeky, ktoré odovzdali na pamiatku každej slovenskej rodine. Súčasne pripravili pre všetkých agapé, pri ktorom prežili radostné rodinné spoločenstvo. Slovenskí pútnici z Košickej eparchie darovali don Giuseppemu na pamiatku ikonu Sv. rodiny. V piatok pútnici navštívili miesta, kde žila svätá matka Gianna Beretta Molla. V tomto roku si pripomínáme 90. výročie jej narodenia a tiež 50. výročie jej úmrtia.

Na Svetové stretnutie rodín do Milána odcestovalo zo Slovenska okolo dve stovky ľudí. Sprevádzať ich mal vladyka Milan Chatur, košický eparcha a predseda Rady Konferencie biskupov Slovenska (KBS) pre rodinu. Z rodinných dôvodov sa však na podujatí nezúčastní. Rada Konferencie biskupov Slovenska (KBS) pre rodinu pripravila v Miláne pre slovenských pútnikov špeciálny program.

Do Milána išiel aj manželský pár z Oravskej Jasnice František a Alena Ferancová, ktorý sa stali víťazmi internetovej súťaže „Na ceste do Milána. Výhru brali ako milosť od Pána Boha. „Dostali sme sa na také miesto, kde sme ešte nikdy neboli a ani by sme sa nedostali. Očakávame od toho také duchovné posilnenie do života, aby sme mohli deťom odovzdať všetko to, čo tam prežijeme, aby to aj ich posilnilo,“ povedala TK KBS Alena.

Ďalšou je napríklad rodina Viliam a Vierka Jurášová, ktorí pricestovali spolu s dvomi synmi – trojročným Michalom a sedemročným Vilkom. „Nesieme si tam rodiny, ktoré nás prosili o modlitby, ktoré prežívajú krízy v manželstvách. Chceme sa poďakovať za dar života, za dar manželstva. Keď Boh dá, oslávime desiate výročie manželstva. Chceme tiež poďakovať za našich chlapcov a prosiť za rodiny, ktoré túžia mať bábätko a nemajú,“ hovorí Vierka.

BENEDIKT XVI. V MILÁNE - 1. DEŇ

Potom, ako sa v piatok predpoludním skončil kongres, rodiny z celého sveta a veriaci z milánskej arcidiecézy očakávali prilet Petrovho nástupcu. Pápežský špeciál pristál okolo piatej hodiny popoludní po hodinovom lete z Ríma na milánskom letisku Linate. Svätého Otca po prilete pozdravili milánski cirkevní a štátni predstavitelia, a potom papamobilom prešiel do centra mesta, kde sa od pol šiestej večer uskutočnilo prvé stretnutie s obyvateľmi lombardskej metropoly. Príhovorom Benedikta XVI. predchádzali príhovory milánskeho starostu Giuliana Pisapia a arcibiskupa kardinála Angela Scola.

Úvodný príhovor

Srdečne pozdravujem všetkých vás, ktorí ste sa tu zišli v takom počte, ako aj vás, ktorí sledujete túto udalosť prostredníctvom rádia a televízie. Ďakujem vám za vaše vŕcne prijatie! Ďakujem pánovi starostovi za srdečné privítanie. Úprimne pozdravujem zástupcu vlády, zástupcu regiónu a provincie, ako aj civilných a vojenských inštitúcií a ďakujem za poskytnutú pomoc pri príprave tejto návštevy.

Som veľmi rád, že tu dnes môžem byť medzi vami a ďakujem Bohu, že mi dal príležitosť navštíviť vaše slávne mesto. Moje prvé stretnutie s Milánčanmi sa koná na hlavnom námestí Piazza del Duomo, v srdci Milána, kde stojí jeho významný symbol, milánsky Dóm. Svojimi vežami pozýva hľadiť hore, smerom k Bohu. Takýto pohľad k nebu bol pre Miláno vždy charakteristický a dovolil mu odpovedať na jeho povolanie: byť križovatkou – Mediolanum – pre ľudí a kultúry. Mesto týmto spôsobom vedelo rozumne spájať hrdosť k vlastnej identite so schopnosťou prijímať každý pozitívny príspevok, ktorý mu v priebehu dejín bol ponúknutý. Aj dnes je Miláno povolané znovu objaviť túto svoju pozitívnu úlohu, posla rozvoja a pokoja pre celé Taliansko. Moje srdečné „ďakujem“ osobitne adresujem pastierovi tejto arcidiecézy, kardinálovi Angelovi Scolovi za prijatie a slová, ktorými sa na mňa obrátil v mene diecézneho spoločenstva. Spolu s ním pozdravujem pomocných biskupov a jeho predchodcov, kardinála Dionigi Tettamanziho a kardinála Carla Mariu Martiniho.

Osobitne pozdravujem zástupcov rodín pochádzajúcich z celého sveta, ktoré sa zúčastňujú na 7. svetovom stretnutí. Zvlášť myslím na tých, ktorí potrebujú pomoc a posilu, a ktorých trápia rozličné ťažkosti: osamelých alebo nachádzajúcich sa v ťažkostiach, nezamestnaných, chorých, uväznených alebo tých, ktorým chýba domov, alebo žijú v nedôstojných podmienkach. Nech nikomu z týchto bratov a sestier nechýba spoločný a neustály záujem komunity. V tomto zmysle vítam iniciatívu milánskej diecézy, skrze konkrétne činy pomoci rodinám postihnutým ekonomicko-finančnou krízou a za jej rýchlu aktivitu, spolu s celou cirkvou a talianskou spoločnosťou v pomoci ľuďom postihnutým zemetrasením v regióne Emilia Romagna. Tí sú v našich srdciach a našich modlitbách a ešte raz pozývam všetkých k veľkodušnej solidárnosti s nimi.

Siedme svetové stretnutie rodín mi ponúka milú príležitosť navštíviť vaše mesto a obnoviť úzke a pevné putá, ktoré spájajú ambroziánsku komunitu s cirkvou Ríma a nástupcom sv. Petra. Ako je známe, sv. Ambróz pochádzal z rímskej rodiny a uchovával vo svojom srdci vždy živé spojenie s večným mestom a cirkvou v Ríme poukazovaním a oslavovaním primátu biskupa, ktorý jej predsedá. V Petrovi – hovorí – „je základ Cirkvi a cirkevnej disciplíny“ (De virginitate, 16, 105); a ešte jedno významné vyhlásenie: „Kde je Peter, tam je Cirkev“ (Explanatio Psalmi 40, 30, 5). Pastoračná múdrosť a Ambrózovo učenie o pravovernej viere

a o kresťanskom živote, zanechali nezmazateľnú stopu v univerzálnej cirkvi a osobitne poznačili milánsku cirkev, ktorá nikdy neprestala na to pamätať a zachovávať jeho ducha. Ambroziánska cirkev uchováva svojú výsadu rítu a výrazov vlastných jedinej viere je povolaná, aby žila v plnej katolíckosti jedinej Cirkvi, aby o nej svedčila a obohacovala ju.

Hlboký cirkevný zmysel a úprimná náklonnosť k spoločenstvu s Petrovým nástupcom sú súčasťou bohatstva a identity vašej cirkvi počas celej jej existencie a ukazujú sa žiarivým spôsobom v postavách veľkých pastierov, ktorí ju viedli. Predovšetkým v Karlovi Boromejskom. Synovi vašej zeme. Ako povedal Boží služobník Pavol VI.: „On bol ten, kto formoval svedomie a zvyky ľudí“ (Discorso ai Milanesi, 18.3.1968); bol ním predovšetkým tým, že široko, húževnato a pevne aplikoval reformy Tridentského koncilu, prostredníctvom inštitúcií, počnúc seminármi a jeho bezmedznou pastoračnou starostlivosťou, zakorenenou v hlbokom spojení s Bohom, sprevádzanou príkladným životom. Spolu so svätými Ambrózom a Karlom chcem pripomenúť ďalších vynikajúcich pastierov, ktorí svojou svätosťou a cirkevnou náukou obohatili milánsku cirkev. Blahoslavený kardinál Andrea Carlo Ferrari, apoštol katechézy a oratórií, promótor sociálnej obnovy v kresťanskom zmysle. Blahoslavený Alfredo Ildefonso Schuster, „kardinál modlitby“. Neúnavný pastier, ktorý daroval celého seba pre svojich veriacich. Okrem toho chcem spomenúť dvoch milánskych arcibiskupov, ktorí sa stali pápežmi: Achille Ratti, pápež Pius XI., ktorého odhodlanosť viedla až k pozitívnemu vyriešeniu Rímskej otázky a vytvoreniu Mestského štátu Vatikán; a božieho služobníka Giovanniho Battistu Montiniho, Pavla VI. dobrého a múdreho, ktorý svojou skúsenou rukou dokázal viesť k úspešnému završeniu Druhý vatikánsky koncil. V Ambroziánskej cirkvi dozrelo viacero veľmi významných duchovných plodov pre našu dobu. Medzi všetkými chcem spomenúť práve v pohľade na rodiny, svätú Giannu Berettu Mollovú, manželku a matku, ženu angažujúcu sa v cirkevnej aj civilnej oblasti, ktorá nechala zažiarit krásu a radosť z viery, nádeje a lásky.

Drahí priatelia, vaše dejiny sú bohaté na kultúru a vieru. Toto bohatstvo ovplyvnilo umenie, hudbu, literatúru, kultúru, priemysel, politiku, šport, iniciatívy spojené so solidaritou Milána a celej arcidiecézy. Teraz je na vás, dedičoch tejto slávnej minulosti a duchovného vlastníctva neoceniteľnej hodnoty, aby ste sa snažili odovzdať budúcim generáciám pochodeň žiarivej tradície. Veľmi dobre viete ako je potrebné zahrnúť do súčasného kultúrneho kontextu kvas evanjelia. Viera v Ježiša Krista, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych, žijúceho uprostred nás, musí viesť celý náš život, osobný a komunitný, súkromný a verejný takým spôsobom, aby vytvoril stabilný a autentický „blahobyť“, vychádzajúc z rodiny, ktorú treba znovu vidieť ako základné dedičstvo ľudstva, symbol pravej a stabilnej kultúry, ktorá slúži človeku. Osobitná identita Milána nemá viesť k izolovanosti alebo

separácii, uzatvoriac ho do seba samého. Práve naopak, zachovajúc si svoje korene a osobitosť svojich dejín je povolanie hľadiť do budúcnosti s nádejou, pestujúc intímne a pobádajúce spojenie so životom celého Talianska a Európy. V jasnom odlíšení úloh a cieľov, Miláno pozitívnym spôsobom „laické“ a Miláno viery sú pozvané k vytváraniu spoločného dobra.

Drahí bratia a sestry, ešte raz ďakujem za vaše prijatie! Zverujem vás do ochrany Panny Márie, aby z najvyššej veže Dómu materinsky bdela dňom i nocou nad týmto mestom. Všetkým vám, ktorých držím vo svojom objatí, udeľujem svoje požehnanie.

Z Dómskeho námestia sa Svätý Otec potom po krátkej zastávke na arcibiskupstve odobral do divadla La Scala. Návštevu Benedikta XVI. ocenil generálny riaditeľ Stéphane Lissner. Hlava Katolíckej cirkvi navštívila tento prestížny stánok opernej a symfonickej hudby po 29 rokoch. Bl. Ján Pavol II. tu zavítal 21. mája 1983 pri príležitosti osláv sv. Karla Boromejského. Benedikt XVI. si vypočul prevedenie Beethovenovej Deviatej symfónie. Na dirigentský pult vystúpil Daniel Barenboim, ktorý súčasne s milánskym hudobným telesom riadi i berlínsku štátnu operu. Klavirista a dirigent izraelsko-argentínskeho pôvodu tiež v roku 1999 založil a doteraz vedie orchester zložený z hudobníkom židovskej a palestínskej národnosti - West-Eastern Divan Orchestra. Po skončení koncertu sa Benedikt XVI. obrátil k prítomným s poďakovaním:

Na tomto historickom mieste chcem v prvom rade pripomenúť jednu udalosť: 11. mája 1946 Arturo Toscani zdvihol dirigentskú paličku a začal nezabudnuteľný koncert v zrekonštruovanej budove La Scala po hrôzostrašnej vojne. Hovorí sa, že veľký maestro hneď po príchode do Milána zamieril do tohto divadla a uprostred sály začal tlieskať, aby sa presvedčil, že sa akustika nezmenila. Potom, čo zistil, že je dokonalá povedal: „Toto je La Scala, je to vždy tá moja La Scala!“. V slovách „Toto je La Scala!“ vystihol zmysel tohto priestoru, operného chrámu, hudobného a kultúrneho priestoru nielen pre Miláno a Taliansko, ale pre celý svet. La Scala je hlbokým spôsobom spojená s Milánom, je jedným

z najslávnejších monumentov. Chcel by som pripomenúť máj roku 1946, keď sa rekonštrukcia La Scaly stala znamením nádeje pre znovuoobnovenie života celého mesta po zničujúcej vojne. Je pre mňa čťou byť tu s vami a zažiť prostredníctvom tohto nádherného koncertu moment povznesenia duše. Ďakujem starostovi Giulianovi Pisapiovi, generálnemu manažérovi doktorovi Stéphanovi Lissnerovi za prípravu tohto večera, ale predovšetkým orchestru a chóru La Scaly, štyrom sólistom a majstrovi Danielovi Barenboimovi za intenzívnu interpretáciu jedného z vrcholných diel hudobných dejín. Úvod deviatej symfónie Ludwiga van Beethovena je dlhý a komplexný, ale od prvých slávnych šestnástich taktov prvej vety sa vytvára ovzdušie očakávania niečoho veľkého a toto očakávanie je naplnené.

Beethoven, i keď v podstate nasledoval tradičné formy a jazyk klasickej symfónie, dáva pocítiť niečo nové v nebváľej šírke predchádzajúcich operných taktov, čo sa potvrdzuje záverečnou časťou uvedenou veľkou disharmóniou, z ktorej sa vyčleňuje recitál so slávnymi slovami „Ó priatelia, nie tieto tóny, ale iné zaintonujme viac atraktívnejšie a radostnejšie“, slová, ktoré v istom zmysle „obracajú list“ a uvádzajú základnú tému Ódy na radosť. Je to ideálna vízia toho ľudstva, ktoré Beethoven vykresľuje svojou hudbou: „Aktívna radosť v bratstve a vzájomnej láske pod Božím otcovským pohľadom“ (Ján z Kríža). Radosť, ktorú Beethoven ospevuje, nie je v doslovnom zmysle kresťanská, je však radosťou bratského spolunažívania národov, víťazstva nad egoizmom a je túžbou po tom, aby cesta ľudstva bola poznačená láskou, je takmer pozvaním, ktorým sa obracia na všetkých, a ktoré smeruje ponad každú bariéru a rozdelenie.

Nad týmto koncertom, ktorý mal byť radostnou oslavou pri príležitosti stretnutia ľudí z takmer všetkých národov, visí tiež zemetrasenia, ktoré so sebou prinieslo veľké utrpenie mnohým obyvateľom našej krajiny. Schillerove slová prevzaté z Ódy na radosť pre nás vyznievajú akoby boli prázdne, akoby ani neboli pravdivé. V skutočnosti nevidíme jasné iskry bohov, hlas elyzejskej dcéry. Nie sme ohnivo zapálení, ale paralyzovaní bolesťou z toľkej až nepochopiteľnej skazy, ktorá si vyžiadala ľudské životy, ktorá vzala mnohým domov a prístrešie. Aj hypotéza, že nad hviezdny nebom musí prebývať dobrý otec, je v tejto chvíli diskutabilná. Dobrý otec je iba nad hviezdnu oblohou? Neprichádza jeho dobrota sem dole až k nám? Hľadáme Boha, ktorý netróni niekde v diaľke, ale vstupuje do nášho života a do nášho utrpenia.

V tejto chvíli by sme mali spojiť Beethovenove slová „Priatelia, nie tieto tóny...“ práve so Schillerovými. Nie tieto tóny. Nepotrebujeme nejaký nereálny prejav o vzdialenom Bohu a nezáväznom bratstve. Hľadáme Boha, ktorý je blízko. Hľadáme bratstvo, ktoré uprostred útrap, podporí druhého a tak pomáha kráčať ďalej. Po tomto koncerte mnohí pôjdu na eucharistickú adoráciu – k Bohu, ktorý vstúpil do nášho utrpenia

a koná tak naďalej. K Bohu, ktorý trpí spolu s nami a za nás a takýmto spôsobom urobil mužov a ženy schopnými zdieľať utrpenie druhého a premeniť ho na lásku. Práve k tomuto sme pozývaní týmto koncertom.

Ešte raz ďakujem Orchestru a Chóru divadla La Scala, sólistom a všetkým tým, ktorí umožnili zrealizovať túto udalosť. Ďakujem majstrovi Danielovi Barenboimovi, že výberom Beethovenovej 9. symfónie nám dovoľuje odoslať posolstvo prostredníctvom hudby, ktorá potvrdzuje základnú hodnotu solidarity, bratstva a pokoja. Myslím si, že toto posolstvo je cenné i pre rodinu, pretože v rodine sa po prvýkrát zakusuje to, že človek nie je stvorený, aby žil uzatvorený v sebe samom, ale vo vzťahu s inými. V rodine sa učí, že žiť vo vzťahu ako takom neznamená postaviť sa do centra a nechať sa viesť egoizmom, ale znamená darovať sa. V rodine sa začína zapalovať v srdci svetlo pokoja, ktoré osvecuje tento náš svet. Ďakujem všetkým za chvíle, ktoré sme spolu prežili.

Slovenskí pútnici na mieste narodenia sv. Gianny

Slovenskí pútnici zavítali v piatok 1. júna na miesto narodenia, života a smrti sv. Gianny Beretty Molloyovej. Na púti navštívili jej rodný dom v Magente a absolvovali prehliadku druhého najväčšieho chrámu milánskej diecézy – chrámu sv. Martina, v ktorom sa sv. Gianna sobášila so svojim manželom Pierrom. Na svätej omši, ktorú koncelebrovali 11 kňazi z celého Slovenska ku cti sv. Gianny, sa zúčastnilo okolo 150 pútnikov z viacerých častí Slovenska.

Kazateľ don Marian Valábek, riaditeľ Centra pre rodinu Bratislavskej arcidiecézy spomenul niektoré zásahy Božej prozreteľnosti do života Gianny. Pripomenul aj slová Jána Pavla II. pri jej svätorečení a v súvislosti s jej vierou pripomenul nutnosť prečítať si ešte pred otvorením Roku viery Apoštolský list Benedikta XVI. Porta fidei. Odporučil veriacim, aby pozorne o ňom uvažovali, rovnako aby zobrali vážne Výzvu Kongregácie pre vieru v súvislosti s Rokom viery na úrovni farností a spoločenstiev.

Všetci veriaci sú pozvaní, aby sa uvedomelo, aktívne a plodne zúčastňovali na svätej omši, a tak boli autentickými svedkami Pána. Z celého života svätej Gianny potom vyplýva snaha naplno prežívať svoj krst a rovnako naplno žila svoje kresťanstvo ako žena, manželka, matka a lekárka súčasne a teda dosahovala ohromnú výšku svojho kresťanského života. V závere sv. omše všetko zhrnul do vety, ktorú vyjadril Svätý Otec: treba sa usilovať dosahovať podľa príkladu sv. Gianny, vysokú úroveň bežného kresťanského života. To je úloha každého kresťana.

Popoludní sme sa slovenskí pútnici stretli s Giannou Emanuelou, najmladšou dcérou sv. Gianny. Porozprávala im všetko, čo sa o svojej mame dozvedela od otca počas posledných rokov jeho života, keď sa o neho príkladne starala. Bl. Ján Pavol II. jej mamu aj blahoslavlil aj svätorečil a vyhlásil ju za Matku rodín. Jej život bol

spevom života. A tak aj naše smerovanie na Svetové stretnutie rodín dostalo silný impulz pre život.

Keď rozmýšľa sestra sv. Gianny nad životom svojej mamy, uvedomuje si, že jej snaha bola hymnom lásky voči tým, ktorým bola blízka. Skutočne milovala svojho manžela a svoje deti a pre túto svoju lásku darovala život. Bola svätá preto ako žila, až potom preto ako zomrela. Je svätica denného života. Kardinál Martini ponúkol pri spracovávaní podkladov svätorečenia celý zoznam nástrojov - život v rámci farnosti, omša každý deň, každodenná modlitba, láska k osobám s ktorými prichádzala do styku. Denný kontakt s Bohom v modlitbe a svätej omši - to jej odporúčali kňazi farnosti.

Gianna Emanuela hovorí, že mamu spoznala cez otca a cez spomienky súrodencov aj ostatných ľudí. Už od malička bola vychovávaná v tom, že život je dar. Ako 5,5 ročná dostala prvé sv. prijímanie a odvtedy sa Pán stal centrom jej života. Od malička cítila obrovskú túžbu robiť dobro - to jej umožnilo priblížiť sa k utrpeniu druhých. Mama sa veľa modlila a dievčatám, s ktorými sa stretala, hovorila, že apoštolát sa robí predovšetkým na kolenách. Gianna dokázala ohromne zladit' kresťanstvo, manželstvo, materstvo aj lekárstvo... Týždeň po narodení Gianny - Emanuely jej mama zomrela. Pohreb bol triumfom lásky a viery a ľudia sa modlili k nej od prvej chvíle.

Vo večerných hodinách sa potom pútnici zúčastnili na adorácii v chráme sv. Martina v Magiente. Predpoludním ešte niektorí absolvovali prehliadku niektorých kostolov, ako napríklad Kostol sv. Ambróza.

BENEDIKT XVI. V MILÁNE - 2. DEŇ

Program druhého dňa návštevy Benedikta XVI. v Miláne sa začal predpoludňajšou modlitbou liturgie hodín v Milánskom dóme, kde sa Svätý Otec prihovril kňazom, rehoľníkom, rehoľným sestrám a seminaristom. Nechýbali ani klauzurné sestry tejto najväčšej talianskej arcidiecézy, ktorá - ako Svätý Otec pripomenul v úvode svojho príhovoru - dala Cirkvi niekoľko vynikajúcich osobností ako napríklad sv. Ambróza či Karla Boromejského, ktorého ostatky si uctil po skončení liturgie hodín v krypte pod hlavným oltárom.

Drahí bratia a sestry!

Zišli sme sa na modlitbe odpovedajúc na pozvanie ambroziánskeho hymnu modlitby predpoludním: «On o deviatej hodine začína trpieť nevinne». Je to jasný náznak milujúcej poslušnosti Krista Otcovej vôli. Veľkonočné tajomstvo dalo začiatok novým časom: smrť a vzkriesenie Krista navráti ľudstvu nevinnosť a z nej vytryskne radosť. Hymnus skutočne pokračuje: «Tu sa začína epocha Kristovej spásy – Hinc iam beata tempora coepere Christi gratia».

Zhromaždili sme sa v bazilike, katedrále, v tomto dóme, ktorý je naozaj srdcom Milána. Odtiaľto myseľ zachádza na rozľahlú ambroziánsku arcidiecézu, ktorá v minulých storočiach, ale a aj v nedávnom čase dala Cirkvi ľudí vyznačujúcich sa svätosťou života a službou ako sv. Amróz, sv. Karol a niektorí pápeži ako Pius XI. a Boží služobník Pavol VI. či blahoslavení kardináli Andrea Carlo Ferrari a Alfredo Ildefonso Schuster.

Som veľmi rád, že môžem chvíľu zotrvať s vami! Obraciam sa s vrúcnyim pozdravom ku všetkým a na každého osobitne a chcel by som to urobiť mimoriadnym spôsobom voči tým, ktorí sú chorí a nevládni pre starobu. Pozdravujem zo srdca vášho arcibiskupa, kardinála Angela Scolu a ďakujem mu za prívetivé slová; pozdravujem s láskou vašich emeritných pastierov, kardinálov Carla Mariu Martiniho a Dionigiho Tettamanziho spolu s ďalšími tu prítomnými kardinálmi a biskupmi. V tejto chvíli prežívame tajomstvo Cirkvi v jej vyššom vyjadrení skrze liturgickú modlitbu. Naše pery, naše srdcia a naše mysle sú v modlitbe Cirkvi tlmočníkmi potrieb a dychtivých túžob celého ľudstva. Slovmi Žalmu 119 sme vzývali Pána v mene všetkých ľudí: «Nakloň mi srdce k svojej náuke ... Pane, nech zostúpi na mňa tvoje zmilovanie». Denná modlitba liturgie hodín je základnou úlohou kňazskej služby v Cirkvi. Aj skrze posvätné officium, ktoré je pokračovaním ústredného tajomstva Eucharistie počas dňa, sú kňazi osobitným spôsobom zjednocovaní s Pánom Ježišom, živým a pôsobiacim v tomto čase. Kňazstvo, aký vzácny dar! Vy, drahí seminaristi, ktorí sa pripravujete na jeho prijatie, učte sa oceňovať ho už odteraz a prežívajte s nasadením toto vzácné obdobie v seminári. Arcibiskup Montini počas vysviacky roku 1958 práve v tomto Dóme povedal: «Začína sa kňazský život: poéma, dráma, nové tajomstvo... zdroj neustálej meditácie ... stály predmet objavovania a žasnutia; kňazstvo je stále novým a krásnym pre toho, kto mu venuje milujúcu pozornosť ..., je poznávaním Božieho pôsobenia v nás» (Omelia per l'Ordinazione di 46 Sacerdoti, 21 giugno 1958). Ak sa Kristus zveruje do rúk kňaza, aby zveľad'oval svoju Cirkev, ten sa zase musí úplne spoliehať na neho: láska k Pánu Ježišovi je dušou a koreňom kňazskej služby, ako to oznámil, keď zveril Petrovi poslanie pásť jeho stádo: «Šimon ..., miluješ ma viac ako títo? ... Pas moje baránky (porov. Jn 21,15)».

Druhý vatikánsky koncil pripomenul, že Kristus «zostane vždy princípom a zdrojom jednoty života kňazov. Pre jej dosiahnutie sa oni musia zjednotiť s ním v objavovaní Otcovej vôle a v darovaní seba samých im zverenému stádu. Takto, zastupujúc Dobrého pastiera, uprostred vykonávania pastoračných úkonov milosrdenstva nájdú puto kňazskej dokonalosti, ktorá prinesie jednotu do ich života a aktivity» (Decr. Presbyterorum Ordinis, 14). Neexistuje rozpor medzi dobrom osoby kňaza a jeho poslaním; naopak, pastoračná láska je zjednocujúcim prvkom života, ktorý vychádza zo stále dôvernejšieho vzťahu s Kristom v modlitbe, z prežívania úplného darovania sa stádu, tak, aby Boží ľud rástol v jednote s Bohom a bol prejavom jednoty Svätej Trojice. Naozaj každá naša iniciatíva má za cieľ viesť veriacich k zjednoteniu s Pánom a k rastu cirkevného spoločenstva pre spásu sveta.

Žiarivým znakom tejto pastoračnej lásky a nerozdeleného srdca sú kňazský celibát a zasvätené panenstvo. Spievali sme hymnus sv. Ambróza: «Ak sa v tebe narodí Syn Boží, zachováš si život nepoškvrnený». «Priятие Krista – Christum suscipere» je motív, ktorý sa často opakuje v kázni svätého milánskeho biskupa: «Kto prijme Krista do súkromia svojho príbytku – hovorí – bude nasýtený najväčšími radosťami» (Expos. Evangelii sec. Lucam, V, 16). Pán Ježiš bol jeho najväčším pôžitkom, hlavnou témou jeho myslenia a kázni a predovšetkým cieľom živej a dôvernej lásky. Niet pochýb o tom, že láska Ježiša je zmyslom života všetkých kresťanov, ale osobitný význam nadobúda pre kňaza v celibáte a pre toho, kto odpovedal na povolanie k zasvätenému životu: iba v Kristovi a stále v ňom budeme nachádzať zdroj a príklad pre každodenné opakovanie toho «áno» Božej vôle. «Akými putami bol Kristus zviazaný?» – pýtal sa sv. Ambróz, ktorý s prekvapujúcou intenzitou kázal a kultivoval panenstvo v Cirkvi a podporoval tiež dôstojnosť žien. Odpovedal: «Nie s uzlami reťazí, ale putami lásky a citlivosťou duše» (De virginitate, 13, 77). A práve v jednej kázni pannám hovorí: «Kristus je pre nás všetkým: keď túžiš vyliečiť svoje zranenia, on je lekár; ak si sužovaný horúčkou, on je prameň; ak si stiesnený pre vinu, on je spravodlivosť; ak potrebuješ pomoc, on je sila; ak máš strach zo smrti, on je život; ak túžiš po nebi, on je cesta; ak sa predieraš tmou, on je svetlo; ak hľadáš nasýtenie, on je pokrm» (Ibid. 16, 99).

Drahí zasvätení bratia a sestry, ďakujem vám za vaše svedectvo a povzbudzujem vás: pozerajte na budúcnosť s nádejou spoliehajúci sa na Božiu vernosť a silu jeho milosti, ktorá je stále schopná robiť nové zázraky. Antifóny žalmov tejto soboty nás viedli ku kontemplovaniu tajomstva Panny Márie. V nej naozaj môžeme poznať «spôsob života panenského a chudobného, ktorý si zvolil Kristus Pán a ktorý na seba prijala jeho panenská matka» (porov. Lumen gentium, 46), život v úplnej poslušnosti Božej vôle. Hymnus nám pripomenul slová Ježiša na kríži: Ježiš hovorí Panne Márii: «Žena, hľa tvoj syn» a Jánovi «Hľa, tvoja matka». Mária, matka

Kristova rozširuje aj na nás svoje božské materstvo, aby ohlasovanie Slova a vysluhovanie sviatostí, kontemplatívny život a apoštolská činnosť v rozmanitých formách vytrvali bez únavy v odvážnej službe Bohu a pre budovanie Cirkvi.

V tejto chvíli je mi vzácnosťou vzdávať vďaka Bohu za zástupy ambroziánskych kňazov, rehoľníkov, rehoľníčiek, ktorí vložili svoju energiu do služby evanjelia, čo niekedy dosiahlo až vrcholnú obeť života. Niektorí z nich boli navrhnutí na uctievanie a nasledovanie veriacimi aj v nedávnej dobe: blahoslavení kňazi Luigi Talamoni, Luigi Biraghi, Luigi Monza, Carlo Gnocchi, Serafino Morazzone; blahoslavení rehoľníci Giovanni Mazzucconi, Luigi Monti a Clemente Vismara, a rehoľníčky Maria Anna Salaová a Enrichetta Alfieriová. Skrze ich spoločný príhovor prosíme s dôverou Darcu všetkých darov, aby kňazskú službu urobil stále plodnou, aby posilňoval svedectvo zasvätených, žeby ukazovali svetu krásu darovania sa Kristovi a Cirkvi, a aby obnovil kresťanské rodiny podľa Božej predstavy, žeby boli miestami milosti a svätosti, pôdou úrodnou na povolania kňazské a k zasvätenému životu. Amen.

Stretnutie s birmovancami na štadióne v San Siro

Potom nasledovalo stretnutie s približne 70-tisíc birmovancami, ich rodičmi, birmovnými rodičmi a katechétmi na štadióne „Giusepého Meazzu“ v štvrti San Siro, ktorým sa prihovoral a pomodlil sa poľudňajúcu modlitbu Anjel Pána. Tribúny, na ktoré vojde okolo 80-tisíc divákov, boli naplnené do posledného miesta a po prízjzde Svätého Otca krátko pred dvanástou hodinou a úvodných slovách kardinála Scolu mohla začať bohoslužba slova uvedená krátkou scénkou a oživená početnými spevmi. Benedikt XVI. v závere programu nazvaného „Zajdi na hĺbinu s Petrom“ sa k mladým ľuďom obrátil s katechézou.

Drahé dievčatá a chlapci!

Veľmi sa teším, že sa s vami môžem stretnúť počas mojej návštevy vášho mesta. Na tomto slávnom futbalovom štadióne ste dnes hlavnými hrdinami vy! Pozdravujem vášho arcibiskupa, kardinála Angela Scolu a ďakujem mu za slová, ktoré mi adresoval. Ďakujem aj donovi Samuelovi Marellimu. Pozdravujem vášho priateľa, ktorý ma, v mene vás všetkých, privítal. Som potešený, že môžem pozdraviť biskupských vikárov, ktorí vám v mene arcibiskupa vyslúžili alebo vyslúžia sviatosť birmovania. Osobitná vďaka patrí Nadácii milánskych oratórií, ktorá zorganizovala toto stretnutie, vašim kňazom, všetkým katechétom, vyučujúcim, krstným otcom a krstným mamám, a tým v jednotlivých farských spoločenstvách, ktorí boli vašimi sprievodcami cestou a svedkami o viere vo vzkrieseného a živého Ježiša.

Vy, drahé deti, sa pripravujete na prijatie sviatosti birmovania alebo ste ju nedávno prijali. Viem, že máte za sebou dobrý formačný kurz, ktorý sa tento rok nazýva, „Predstavenie Ducha“. Pomocou tejto cesty, v rôznych etapách, ste sa naučili rozpoznať nádherné veci, ktoré

Duch Svätý vykonal a aj teraz koná vo vašom živote a vo všetkých tých, ktorí hovoria „áno“ Evanjeliu Pána Ježiša. Objavili ste veľkú hodnotu krstu, prvej zo sviatostí, vstupnej brány do kresťanského života. Prijali ste ho vďaka vašim rodičom, ktorí spoločne s krstnými rodičmi, vo vašom mene vyznali vieru a zaviazali sa vzdelávať vás vo viere. Toto bola pre vás – tak ako pre mňa pred dávny časom – veľká milosť. Od tej chvíle, ste sa znovuzrodení z vody a Ducha Svätého stali súčasťou rodiny Božích detí, stali ste sa kresťanmi, členmi Cirkvi.

Teraz ste podrástli a môžete povedať vaše „áno“ Bohu, slobodné a vedomé „áno“. Sviatosť birmovania potvrdzuje krst a rozlieva vo vás Ducha Svätého. Vy sami, plní vdácnosti, máte teraz možnosť prijať jeho veľké dary, ktoré vám pomáhajú na ceste života, aby ste sa stali vernými a odvážnymi svedkami Ježiša. Dary Ducha sú naozaj nádherné, umožňujú vám formovať sa ako kresťania, prežívať evanjelium a stať sa aktívnymi členmi spoločenstva. Pripomeňme si spoločne tieto dary:

prvým z nich je múdrosť, ktorá vás vedie k objaveniu toho, aký dobrý a veľký je Pán a naplní váš život chuťou, pretože ste, ako povedal Ježiš „soľou zeme“;

dalej dar rozumu, aby ste mohli do hĺbky pochopiť Božie slovo a pravdy viery;

potom dar rady, ktorý vás vedie k objaveniu Božieho plánu vo vašom živote;

dar sily, aby ste prekonali pokušenia zla a konali vždy dobro, aj keď vyžaduje obetu;

potom je tu aj dar poznania, ktorý učí objavovať v stvorenstve znamenia, Božiu stopu a tiež evanjeliom oživovať každodennú prácu;

d ďalším darom je dar nábožnosti, ktorý v srdci udržuje pri živote oheň lásky k nášmu Pánovi, ktorý je na nebesiach, v podobe každodennej modlitby k nemu, s dôverou a láskou milovaných detí;

siedmym a posledným darom je bázeň voči Bohu, ktorá neznamená strach pred ním, ale pociťovanie hlbokého rešpektu voči nemu a túžbu vždy konať podľa jeho vôle.

Drahí mladí, celý kresťanský život je cestou, je o tom, ako prejsť cestu, ktorá stúpa na vrch v spoločnosti Ježiša; s týmito drahocennými darmi sa vaše priateľstvo s Ním stane ešte reálnejšie a bližšie. To sa nepretržite oživuje vo sviatosti Eucharistie, v ktorej prijímame jeho Telo a jeho Krv. Preto vás pozývam, aby ste sa stále radostne a verne zúčastňovali nedeľných svätých omší, keď sa celé spoločenstvo zjednocuje spoločne na modlitbách, aby ste počúvali Božie slovo a mali podiel na eucharistickej obete. Pristupujte tiež k sviatosti pokánia, k spovedi: je to stretnutie s Ježišom, ktorý odpúšťa naše hriechy a pomáha nám konať dobro. Nech potom nechýba vaša osobná každodenná modlitba. Naučte sa hovoriť s Pánom, zverte sa mu, zdieľajte s ním radosti a starosti, a proste o svetlo a podporu na vašej ceste.

Drahí priatelia, máte šťastie, že vo vašich farnostiach sú oratória. Oratórium, ako nám napovedá toto slovo, je miesto, kde sa modlí, ale tiež miesto, kde sa zotráva

v radosti z viery, vykonávajú katechézy, hrá sa, organizujú aktivity a ďalšie služby. Buďte vytrvalými návštevníkmi vášho oratória, pre stále väčšie dozrievanie v poznaní a nasledovaní Pána! V rodine buďte poslušní voči rodičom, počúvajte pokyny, ktoré vám dajú, aby ste sa ako Ježiš vzmáhali „v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí“ (Lk 2, 51-52). Nakoniec nebuďte lenivými deťmi a mladými, ale usilovnými, predovšetkým čo sa týka štúdia: je to vaša každodenná povinnosť a veľká príležitosť, ktorá slúži k rastu. Buďte ochotní a veľkorysí k ostatným, prekonávajúc pokušenia postaviť do centra seba samých, pretože egoizmus je nepriateľom radosti. Ak teraz vychutnávate krásu spoluúčasti na Ježišovom spoločenstve, môžete aj vy prispieť k jeho vzrastu a pozývať ďalších, aby sa pridali. Dovoľte mi tiež povedať vám, že Pán vás každý deň, a aj dnes tu, vyzýva k veľkým veciam. Buďte otvorení tomu, čo vám našepkáva a ak vás volá nasledovať ho na ceste kňazstva alebo zasväteného života, neodmietajte ho! Ježiš naplní vaše srdce na celý život!

Drahí chlapci a dievčatá, hovorím vám jasne: majte veľké ideály, buďte svätými! Ale je možné byť svätými vo vašom veku? Odpoviem vám: samozrejme! To hovorí aj sv. Ambróz, veľký svätý vášho mesta, v jednom zo svojich diel: „Pre Krista je zrelý každý vek“ (De virginitate 40). Dokazuje to predovšetkým svedectvo mnohých svätých, vašich rovesníkov, ako Dominika Savia alebo Márie Gorettiovej. Svätosť je zvyčajnou cestou kresťana: nie je vyhradená pár vyvoleným, ale otvorená všetkým. Samozrejme, so svetlom a silou Ducha Svätého! S pomocou našej Matky. Kto je našou Matkou? Je ňou Ježišova Matka Mária. Jej Ježiš zveril všetkých, predtým, než zomrel na kríži. Nech Panna Mária neprestajne ochraňuje krásu vášho „áno“ Ježišovi, jej Synovi, veľkému a vernému priateľovi nášho života. Nech sa tak stane!

Popoludňajší program Benedikta XVI. zahŕňal stretnutie so stovkou predstaviteľmi štátnej správy, zástupcami armády a lombardskými podnikateľmi v Sala del trono v sídle Milánskeho arcibiskupstva. Svätý Otec v úvode evokoval politickú dráhu sv. Ambróza, ktorý z najvyššieho úradníka severotalianskej štátnej správy nastúpil na biskupský stolec. Zastavil sa pri niekoľkých princípoch, ktorými sa tento Učiteľ Cirkvi riadil pri správe vecí verejných.

Vážení páni!

Som vám úprimne vdáčný za toto stretnutie, ktoré odhaľuje prejavy vašej úcty a rešpektu voči Apoštolskej stolici, a mne ako pastierovi univerzálnej Cirkvi prináleží, aby som vám vyjadril ocenenie za starostlivú a chvályhodnú prácu, ktorou neustále podporujete civilné, sociálne a ekonomické blaho pracovitého milánskeho a lombardského obyvateľstva. Ďakujem kardinálovi Angelovi Scolovi, ktorý otvoril toto stretnutie. Vo svojom úctivom a srdečnom pozdrave myslím na vášho

význačného predchodcu, na sv. Ambróza, guvernéra – consularis – provincií Liguria a Aemilia, so sídlom v kráľovskom meste Miláne. Meste, ktoré bolo križovatkou a cieľom mnohých – dnes hovoríme o európskom meste. Prv než bol zvolený za biskupa Mediolanum – neočakávaným spôsobom a proti svojej vôli, pretože sa cítil byť nepripravený –, bol tu správcom verejného poriadku a tiež sudcom. Slová, ktorými ho prefekt Probo vyslal za konzultora do Milána, sa mi zdajú veľmi príliehavé. Povedal mu: „Chod' a konaj nie ako sudca, ale ako biskup“. Stal sa rozvážnym a osvieteným guvernárom, ktorý sa dokázal postaviť k

výzvam s múdrosťou, dobrým zmyslom a autoritou, vediac prekonať kontrasty a spájať rozdelených. Chcem sa na chvíľu zastaviť pri niektorých princípoch, podľa ktorých sa riadil, a ktoré sú cenné pre všetkých, ktorí sú povolani viesť veci verejné.

Vo svojom komentári na Lukášovo evanjelium sv. Ambróz pripomína, že „inštitúcia moci pochádza natoľko od Boha, že ten, kto ju vlastní je sám Božím služobníkom“ (Expositio Evangelii secundum Lucam, IV, 29). Tieto slová by sa mohli ľuďom tretieho tisícročia zdať veľmi zvláštnymi, ale oni jasne poukazujú na centrálnu pravdu o človeku, ktorý je pevným základom sociálneho spolužitia. Žiadna ľudská moc nemôže považovať seba samú za božskú, teda žiaden človek nie je pánom inému človeku. Ambróz to odvážne pripomína cisárovi, keď mu píše: „Aj ty, slávny cisár, si človek“ (Epistula 51,11).

Ďalší element môžeme nájsť v učení sv. Ambróza. Prvou vlastnosťou toho, kto vládne, je spravodlivosť, najväčšia verejná cnosť, pretože hľadá na dobro celej komunity. Avšak táto nestačí. Ambróz ju spája s druhou vlastnosťou: láskou k slobode, ktorú považuje za odlišujúci element medzi dobrými a zlými vládcami, pretože, ako môžeme čítať v jednom z jeho listov, „dobrí milujú slobodu, zavrhnúťhodní otroctvo“ (Epistula 40, 2). Sloboda nie je privilegiom iba niekoľkých, ale právom všetkých, vzácné právo, ktoré civilné autority musia garantovať. Avšak sloboda neznamená ľubovôľu jednotlivca, ale znamená zodpovednosť každého. Tu sa nachádza jeden zo základných elementov laického štátu: zabezpečiť slobodu, aby všetci mohli predstaviť svoju víziu spoločného života, avšak vždy v rešpektovaní druhého a v rámci zákonov, ktorých cieľom je dobro všetkých.

Na druhej strane, v miere, akou sa prekonáva ponímanie konfesijného štátu, sa zreteľne javí, že jeho zákony musia brať odôvodnenie a silu z prirodzeného zákona, ktorý je základom primeraného poriadku rešpektujúceho ľudskú dôstojnosť, prekonávajúceho iba pozitivistické ponímanie, z ktorého sa nemôžu odvodiť návrhy, etického charakteru (porov. Príhovor v nemeckom Parlamente, 22. september 2011). Štát je v službe ochrany človeka a jeho „blahobytu“ v rozličných aspektoch, počnúc od práva na život, ktorého nikto nikdy nemôže byť pozbavený ani na základe vlastného rozhodnutia. Každý teda môže vidieť, ako legislatíva a činnosť štát-

nych inštitúcií musia byť v službe predovšetkým rodine. Štát je povolaný uznať vlastnú identitu rodiny, založenej na manželstve otvorenom životu, a rovnako uznať základne právo rodičov slobodne vychovávať a formovať deti podľa plánu, ktorý považujú za platný a relevantný. Rodina nie je slobodná, ak štát nepodporuje slobodu výchovy pre spoločné dobro celej spoločnosti.

Pri tomto ponímaní štátu, ktorý je tu pre občanov, sa javí cennou konštruktívna spolupráca s Cirkvou, bez pochyby nie pre zamieňanie cieľov a rozličných a odlišných úloh medzi civilnou a cirkevnou mocou, ale pre príspevok, ktorý Cirkev môže ponúknuť spoločnosti svojou skúsenosťou, náukou, tradíciou, svojimi inštitúciami a aktivitami, ktorými slúži ľudu. Stačí pohliadnuť na zástup svätých, ktorí sa vyznačili milosrdnou láskou, v škole a kultúre, v starostlivosti o chorých a marginalizovaných, ktorí slúžili a milovali takým spôsobom, ako sa slúži Pánovi. Táto tradícia pokračuje v prinášaní plodov: pracovitost' lombardských kresťanov v týchto oblastiach je veľmi živá a možno ešte významnejšia ako v minulosti. Kresťanské spoločenstvá vykonávajú túto činnosť nie ako náhradu, ale ako slobodné vyjadrenie prekypujúcej Kristovej lásky a skúsenosti plnosti viery. Čas krízy, ktorou práve prechádzame, potrebuje okrem odvážnych technicko-politických rozhodnutí aj nezištnosť, ako som to už pripomenul: „Ľudské mesto nerastie len na vzťahoch práv a povinností, ale ešte viac a ešte skôr na vzťahoch nezištnosti, milosrdenstva a spoločenstva.“ (Enc. Caritas in veritate, 6).

Teraz môžeme prijať ďalšie vzácne pozvanie sv. Ambróza, ktorého vážny a napomínajúci obraz je vtkaný do milánskej zástavy. Od tých, ktorí chcú spolupracovať na vedení a administrácii verejných vecí, vyžaduje, aby sa stali milovanými. V diele De officiis píše: „To čo robí láska, nikdy nemôže urobiť strach. Nič nie je užitočnejšie ako byť milovaný“ (II, 29). Z druhej strany dôvod, ktorý niekedy hýbe a stimuluje vašu prítomnosť a námahu v rozličných oblastiach verejného života, nemôže byť nič iné, ako vôľa venovať sa dobru občanov, teda jasné vyjadrenie a evidentný znak lásky. Takto politika dosahuje svoje povýšenie, keď sa stáva vyššou formou dobročinnnej lásky.

Vážení páni! Prijmite tieto jednoduché myšlienky ako znak mojej hlbkej úcty k inštitúciám, v ktorých slúžite a k vašej dôležitej práci. Nech vás, pri tejto úlohe, ochraňuje nebo, ktorej prísľubom chce byť Apoštolské požehnanie, ktoré udeľujem vám, vašim spolupracovníkom a rodinám.

Festival svedectiev

Sobotný program vyvrcholil počas slávnostnej vigílie. V Severnom milánskom parku, zvanom „Bresso“, sa uskutočnil tzv. Festival svedectiev. Bol doplnený prehliadkou mladých talentov, ako aj vystúpením talianskych i zahraničných umelcov. Po príchode Svätého Otca prišli na rad svedectvá zúčastnených rodín a po nich rozhovor s Benediktom XVI. Stretnutie so Svätým

Otcom otvoril predseda Pápežskej rady pre rodinu kardinál Ennio Antonelli. V priebehu tejto udalosti, mal pápež príležitosť vypočuť si rozličné svedectvá jednotlivých rodín a tiež odpovedal na ich otázky, ktoré boli veľmi osobné a aktuálne.

Prvú otázku Svätému Otcovi adresovala 7-ročná Cat Yen z Vietnamu, ktorá mu najprv predstavila svoju rodinu a požiadala ho, aby jej povedal o svojom detstve. Ten jej rozpovedal o radostných chvíľach v kruhu rodiny, o spoločnom prežívaní nedele a počúvaní hudby, o svojom otcovi a mame. Zdôraznil, že napriek chudobe a ťažkým časom bolo jeho detstvo prežívaním radosti. V závere povedal, že takto si predstavuje nebo. Preto si myslí a dúfa, že ide „domov“.

Druhé svedectvo a otázku, ktorá sa týkala nerozlučnosti manželstva predniesli snúbenci z Madagaskaru. Svätý Otec vo svojej odpovedi poukázal na nádheru prvotnej zamilovanosti, ktorá však musí prejsť k zodpovednosti a rozhodnosti. Ďalšie svedectvo o tom, ako súčasná kríza zasiahla do života rodiny, predniesla jedna rodina z Grécka. V odpovedi poukázal na potrebu solidarity štátov ale zároveň osobného zaangažovania sa do riešenia tohto utrpenia.

Rodina z USA zasa hovorila o náročnosti sklbenia času v práci a času venovaného rodine. Benedikt XVI. v odpovedi naznačil možnosti riešenia tejto veci, a to, že požiadal zamestnávateľov, aby nedeli venovali rodine, ale zároveň vyzval k tomu, aby samotné rodiny vynaložili väčšiu námahu pri usporiadaní svojich životných priorít. Posledné svedectvo predniesli brazílski manželka, ktorí ako psychoterapeuti pracujú s rozvedenými osobami. Preto aj ich otázka na Svätého Otca sa týkala toho, ako majú povzbudiť ľudí, ktorí trpia rozvodom. Vo svojej komplexnejšej odpovedi poukázal na dôležitosť ich služby ako psychoterapeutov, potom poukázal na potrebu prevencie pred rozvodmi, ale tiež na úlohu cirkevného spoločenstva sprevádzať a neopúšťať rozvedených, aby sa cítili byť prijatými, milovanými a členmi Cirkvi.

Po odpovediach sa uskutočnilo tiež spojenie so stannými mestečkami v strednom Taliansku, kam sa uchýlili postihnutí po zemetrasení. Slávnosť rodín ukončila spoločná modlitba Otčenáš v rôznych národných jazykoch. Približne o pol desiatej večer Benedikt XVI. opustil park Bresso, v ktorom sa zhromažďilo okolo 350-tisíc ľudí, a odišiel na milánsky arcibiskupský úrad.

Slovenskí pútnici slávil v sobotu 2. júna svätú omšu vo farnosti Jesu, Maria, Giuseppe v Miláne. Pútnikovi pozdravil Marek Iskra, riaditeľ Diecézneho centra pre rodinu Banskobystrickej diecézy. Prihovoril sa im v menej košického eparchu Milana Chautura.

BENEDIKT XVI. V MILÁNE - 3. DEŇ

Viac než milión ľudí sa zúčastnilo na záverečnej slávnostnej svätej omši, ktorú slávil Benedikt XVI. v parku Bresso. Prítomní boli tiež viacerí verejní činitelia ako napríklad taliansky premiér Mario Monti s manželkou a ďalší. Pred svätou omšou Svätého Otca privítal kardinál Angelo Scola. Svätý Otec vo svojej homilii vychádzal z čítaní dnešnej slávnosti Najsvätejšej Trojice a zameral sa na najhlbšiu podstatu rodiny:

V dnešné ráno prežívame chvíľu veľkej radosti a spoločenstva pri slávení Eucharistickej obety. Sme veľkým zhromaždením, spojeným s Nástupcom sv. Petra, zloženým z mnohých národov. Môžeme v ňom vidieť znázornenie Cirkvi, jednej a univerzálnej, založenej Kristom. Ona je ovocím poslania, ktoré, ako sme počuli v evanjeliu, Ježiš zveril svojim apoštolom: ísť ku všetkým národom, robiť z nich učeníkov a „krstiť ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého“ (Mt 28,18-19).

S potešením a úctou pozdravujem kardinála Angela Scola, milánskeho arcibiskupa a kardinála Ennia Antonelliho, Predsedu pápežskej rady pre rodinu, hlavných iniciátorov tohto Siedmeho svetového stretnutia rodín, ako aj ich spolupracovníkov, pomocných milánskych biskupov a ďalších cirkevných predstaviteľov. S radosťou pozdravujem i tu prítomné občianske authority. Vrúcne objímam predovšetkým vás, drahé rodiny! Ďakujem, že ste prišli!

V druhom čítaní nám sv. Pavol pripomína, že v krsťte sme dostali Ducha Svätého, ktorý nás pridružuje ku Kristovi ako bratov a vo vzťahu k Otcovi nás robí Božími deťmi, a tak môžeme volať: „Abba, Otče!“ (por. Rim 8, 15.17). V momente krsťtu nám bol daný zárodok nového života, Božieho života, aby sme rástli do celkového naplnenia v nebeskej sláve. Stali sme sa členmi Cirkvi, Božej rodiny, «sacrarium Trinitatis» – ako ju definuje sv. Ambróz – „ľudu, ktorý“, ako učí Druhý vatikánsky koncil, „je zhromaždený jednotou Otca a Syna a Ducha Svätého“ (Lumen gentium, 4). Dnešná liturgická slávnosť Najsvätejšej Trojice nás pozýva kontemplovať toto tajomstvo a zároveň nás pobáda, aby sme vedome žili v spoločenstve s Bohom a medzi nami podľa jej vzoru. Sme povolani prijat' a zjednotení ďalej podávať pravdy viery, žiť vzájomnú lásku voči všetkým, deliac sa o svoje radosti i utrpenia, učiť sa žiadať i darovať odpustenie, uznávajúc rôznosť chariziem pod vedením pastierov. Jedným slovom, je nám zverené poslanie rozvíjať cirkevné spoločenstvá, ktoré budú vždy viac rodinou, schopné odrážať krásu Trojice a evanjelizovať nie iba slovom, ale povedal by som „vyžarovanim“, silou žitej lásky.

Povolanou byť obrazom Jediného Boha v Troch Osobách nie je iba Cirkev, ale i rodina, založená na manželstve muža a ženy. Na počiatku „Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. Boh ich požehnal a povedal im: „Plodte a množte sa a naplňte zem!“ (Gn 1,27-28). Boh stvoril človeka ako muža a ženu, s dvojistou dôstojnosťou ako i s vlast-

nými i komplementárnymi charakteristikami, aby obaja boli darom jeden pre druhého, navzájom sa uznávali a vytvárali spoločenstvo lásky a života. Láska robí z človeka autentický Boží obraz. Drahí manželia, v prežívaní manželstva nedarujete iba nejakú vec alebo nejakú činnosť, ale celý svoj život. Vaša láska je plodnou predovšetkým pre vás samých, pretože chcete a uskutočňujete dobro toho druhého, zakusujú radosť v prijímaní a dávaní. Vaša láska je účinná i vo veľkodušnom a zodpovednom privádzaní detí na svet, v nežnej starostlivosti o ne i v múdrej a pozornej výchove. Je plodná i pre spoločnosť, pretože rodinné spolužitie je prvou a nezastupiteľnou školou spoločenských hodnôt, medzi ktoré patrí úcta k človeku, nezištnosť, dôvera,

zodpovednosť, spolupatričnosť a spolupráca. Drahí manželia, bďte nad svojimi deťmi a vo svete, v ktorom dominuje technika, im s pokojom a dôverou predložte dôvody prečo žiť, ukážte im silu viery i vysoké ideály, buďte im podporou v ich krehkosti. I vy, drahé deti, majte so svojimi rodičmi vzťahy plné vrúcnosti a starostlivosti. Nech sú zároveň i vzťahy medzi súrodencami príležitosťou rásť v láske.

Božia predstava o manželskom páre nachádza svoju plnosť v Ježišovi Kristovi, ktorý pozdvihol manželstvo na sviatosť. Drahí manželia, osobitným darom Ducha Svätého vás Kristus robí účastníkmi na svojej snúbeneckej láske, a robí z vás znamenie svojej lásky k Cirkvi. Je to láska verná a úplná. Ak prijímate tento dar, obnovujú denne s vierou vaše „áno“, tak i vaša rodina, v sile, ktorá prichádza z tejto sviatosti, bude žiť z Božej lásky podľa vzoru svätej nazaretskej rodiny. Drahé rodiny, často proste v modlitbe o pomoc Pannu Máriu a sv. Jozefa, aby vás učili prijímať Božiu lásku tak, ako ju prijímali oni. Prežívať vaše povolanie nie je jednoduché najmä dnes, ale s touto láskou sa ono stáva nádhernou skutočnosťou a jedinou silou, čo môže skutočne zmeniť svet. Pred sebou máte svedectvá mnohých rodín, ktoré ukazujú cestu ako rásť v láske, to jest, ako rásť v trvalom vzťahu s Bohom, zúčastňovať sa na cirkevnom živote, rešpektovať názor druhého, byť pripravení k službe, trpezlivosť s ohraňovaniami druhých, vedieť odpúšťať a prosieť o odpustenie, s múdrosťou a pokorou zvládať prípadné konflikty, nachádzať súlad vo výchovných usmerneniach, byť otvorenými voči iným rodinám, voči chudobným, i zodpovedným v spoločnosti. Tieto vymenované prvky tvoria rodinu. Žíte ich s odvahou, v presvedčení, že v miere, s akou prežívate vzájomnú lásku a lásku ku

všetkým, stávate sa živým evanjeliom, ozajstnou domácou Cirkvou (porov. Ap.exhort. Familiaris consortio, 49). Pár slov chcem venovať i veriaciim, ktorí, i keď zdieľajú cirkevnú náuku o rodine, sú bolestne poznačení zlyhaním a odlúčením. Vedzte, že pápež a Cirkev sú vám vo vašej námahe podporou. Povzbudzujem vás, aby ste ostali spojení s vašimi spoločenstvami a zároveň

vyjadrujem želanie, aby diecézy realizovali vhodné iniciatívy prijatia a blízkosti.

V knihe Genezis Boh zveruje ľudskému páru svoje stvorenie, aby ho strážil, zveľaďoval a usmerňoval podľa Božieho plánu (porov. 1,27-28; 2,15). V tomto svetle môžeme rozpoznať úlohu muža a ženy v spolupráci s Bohom na premene sveta prostredníctvom

práce, vedy a techniky. Muž a žena sú obrazom Boha i v tomto vzácnom diele, ktoré majú naplňať s takou istou láskou ako Stvoriteľ. Vnímame, že v moderných ekonomických teóriách často prevažuje utilitaristická koncepcia práce, produkcie a trhu. Boží plán a samotná skúsenosť ukazujú, že jednostranná logika vlastného záujmu a maximálneho zisku nejdú v súlade s harmonickým rozvojom zameraným k dobru rodiny a budovaniu spravodlivejšej spoločnosti, pretože so sebou prinášajú ťažkosti, veľké rozdiely, degradáciu životného prostredia, utiekanie sa ku konzumizmu ako i nepokoj v rodinách. Táto utilitaristická koncepcia sa dokonca snaží zahniezdiť vo vzájomných a rodinných vzťahoch, redukuje ich na príležitostné skutočnosti, poznačené individualistickými záujmami, oslabujú tak i stabilitu spoločnosti.

Nakoniec sa zastavme ešte pri jednej skutočnosti. Človek, nakoľko je Božím obrazom, je povolaný i k oddychu a oslave. Rozprávanie o stvorení uzatvárajú slová: „V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil. I požehnal siedmy deň a zasvätil ho, lebo v ňom odpočíval od všetkých diel, ktoré Boh stvoril a urobil“ (Gn 2,2-3). Pre nás kresťanov je týmto dňom nedeľa, deň Pána, Veľká noc týždňa. Je dňom Cirkvi, zhromaždenia zvolaného Bohom okolo stola jeho slova a Eucharistickej obety, ako to konáme i dnes, aby sme sa Ním živili, vstúpili do jeho lásky a žili jeho láskou. Je dňom človeka a jeho hodnôt: spolunažívania, priateľstva, spolupatričnosti, kultúry, kontaktu s prírodou, hier, športu. Je dňom rodiny, ktorá ho prežíva spolu v atmosfére sviatku, v stretnutí sa, v zdieľaní i v účasti na svätej omši. Drahé rodiny, v uzavretých rytmoch našej doby, nestraťte cit

pre deň Pána! Je oázou, v ktorej sa možno zastaviť, precítiť radosť stretnutia a uhasiť náš smäd po Bohu.

Rodina, práca, sviatok: tri Božie dary, tri rozmery našej existencie, ktoré majú medzi sebou najšť harmonickú vyrovnanosť. Zladiť čas práce a požiadavky rodiny, profesionalitu a rodičovstvo, prácu a sviatky je dôležité ak chceme vystavať spoločnosť s ľudskou tvárou. V tejto súvislosti uprednostňujte logiku „byt“ pred logikou „mat“. Tá prvá buduje; druhá ničí. Je dôležité veriť predovšetkým v rodinu, v pravú lásku, ktorá prichádza od Boha a zjednocuje s Ním a týmto spôsobom „nás premieňa na spoločné „my“, ktoré prekonáva naše rozdelenia a zjednocuje nás, aby nakoniec bol Boh „všetko vo všetkom“ (1 Kor 15, 28)“ (Enc. Deus caritas est, 18). Amen.

Namiesto poľudňajšieho príhovor pred modlitbou Anjel Pána Svätý Otec pozdravil účastníkov v siedmich rôznych jazykoch a oznámil, že dejiskom budúceho svetového stretnutia rodín v roku 2015 bude Philadelphia (USA).

V taliančine poďakoval kardinálovi Enniovi Antonellimu, predsedovi Pápežskej rady pre rodinu a kardinálovi Angelovi Scolovi, milánskeho arcibiskupovi za prípravu a realizáciu VII. svetového stretnutia rodín. V príhovore po francúzsky zveril všetky rodiny pod ochranu Svätej rodiny z Nazareta, aby boli miestami, kde sa rozvíja život, rodinami, kde Boh nájde svoje miesto! V angličtine poďakoval všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na realizácii práve končiaceho sa svetového stretnutia. Španielsky hovoriacim pútnikom predstavil Máriu ako model dokonalej dcéry, matky a manželky, s povzbudením, aby sa domácnosti stále viac stávali chrámami Boha a pravými domácimi cirkvami v trvalej vernosti. V portugalčine vyzval veriacich, aby spolu oslavovali Boha, aby nedeľu venovali Bohu a spoločnému odpočinku, pretože On dáva silu prekonať všetky ťažkosti. V poľštine sa obrátil predovšetkým na mladých, aby si osvojili logiku „byt“ namiesto logiky „mat“ a aby pomáhali ostatným prežívať Pánov deň ako sviatok v rodinnom kruhu.

Nakoniec sa opäť vrátil k taliančine a povedal: „Drahé rodiny Milána, Lombardie a celého sveta! S láskou vás pozdravujem a ďakujem za vašu prítomnosť. Povzbudzujem vás, aby ste boli vždy solidárni s rodinami, ktoré žijú vo väčších ťažkostiach. Mám na mysli ekonomickú a sociálnu krízu a tiež nedávne zemetrasenie v regióne Emilia. Nech vás vždy sprevádza a posilňuje Panna Mária!“

Na záver svätej omše bolo tiež oznámené, že ľuďom postihnutým zemetrasením v Taliansku odovzdal Svätý Otec prostredníctvom tamojších biskupov čiastku 500-tisíc euro. Peniaze pochádzajú od rôznych darcov, ktorí ich dali k dispozícii pre charitatívne účely podľa uváženia Benedikta XVI.

Svätý Otec po svätej omši odišiel do Arcibiskupského paláca na spoločný obed s kardinálmi a niekoľkými rodinami, ktoré sa zúčastnili stretnutí rodín.

Milánsky arcibiskup, kardinál Angelo Scola mu počas neho odovzdal dar – vzácnu kópiu ambroziánskeho evanjeliára, na ktorého obale sa nachádza ikonografia Nebeského Jeruzalema. Vzácnemu daru sa Benedikt XVI. potešil a komentoval ho nasledujúcimi slovami:

„Drahí priatelia, považujem za významné, že sa nakoniec znova dostávame späť k Božiemu slovu, ktoré je kľúčom k životu, kľúčom k myslieniu a žitiu: Ním sme začali a týmto Slovom aj končíme; nachádzame sa v plnosti pravého života. Chcel by som jednoducho poďakovať za všetko to, čo som zažil počas týchto dní: za duchovnú skúsenosť živej Cirkvi. Ak si niekedy budeme myslieť, že sa Petrova loď skutočne zmieta uprostred silného protivetra – čo je aj pravda –, vždy zistíme, že Pán je prítomný, živý, že Vzkriesený je naozaj živý a má v rukách vládu nad celým svetom a srdcia ľudí. Táto skúsenosť, že Cirkev je živá, že žije z lásky k Bohu, že žije zo vzkrieseného Krista je – povedzme – darom týchto dní.“

Svätý Otec sa tak v závere poďakoval Pánovi, ale aj kardinálovi Scolovi a kardinálovi Tettamanzimu, ich spolupracovníkom a všetkým tým, ktorí sa na podujatí podieľali, a ktorí ho spoločne s ním prežívali.

Popoludní sa ešte stretol a pozdravil členov nadácie Famiglie 2012 a členov organizačného výboru tejto pastoračnej návštevy. Následne odišiel na milánske letisko Linate, kde po rozlúčke s civilnými predstaviteľmi mesta odletel späť do Ríma. **Zdroje: VR SK, VR CZ**

Cesta do Milána dodala Svätému Otcovi silu

Vatikán 5. júna (RV) - Benedikt XVI. bol počas pastoračnej návštevy Milána nazývaný „veľkým trénerom obrovského tímu univerzálnej Cirkvi na majstrovstvá tretieho tisícročia“ a zožal „standing ovation“, ako žiaden iný hráč, tréner, spoločenský alebo umelecký protagonist. Takto komentoval úspech a dojatie Svätého Otca v Miláne kardinál Tarcisio Bertone, vatikánsky štátny sekretár, v rozhovore, ktorý priniesla talianska televízna stanica TG 1.

Kardinál pozitívne zhodnotil návštevu Milána, spomenul davy veriacich, ktorí vítali Svätého Otca a atmosféru, ktorá vyjadrovala prejav lásky a úcty k Benediktovi XVI.. Média počas uplynulých dní upriamili osobitnú pozornosť na Miláno, a to aj v súvislosti s vyšetrovaním kauzy vo vnútri Vatikánu, ktorú nazývajú „veľkou skúškou transparentnosti“ pre Vatikán. K tejto téme sa v rozhovore pre televíziu vrátil aj vatikánsky štátny sekretár: „Spomínam si na sobotný večer, keď sme sa

vracali z parku Bresso, z veľkého večerného zhromaždenia, smerom k milánskej katedrále Duomo. Sedel som v aute vedľa kardinála Scolu. Keď sme zbadali vysvietené okná katedrály, okamžite sme poznamenali: 'Toto je Cirkev, dom svetla, napriek všetkým nedostatkom ľudí v nej.' Transparentnosť je ale otázkou záväzku, otázkou solidarity jedných voči druhým, dôvery. Nie je o postoji cynizmu alebo o postoji povrchnosti: na to, aby sa vedela plná pravda o skutočnostiach, nestačí spoznať niektoré dokumenty a časť z nich publikovať. Často sa stáva, že objasňovania sú ovocím práce dialógu, osobných vzťahov a tiež obrátenia srdca, ktoré jednoducho nevyplývajú z papierov a byrokracie. Dokumenty sú dôležité, ale osobné vzťahy oveľa viac. Čo je počas týchto udalostí a záležitostí najsmutnejšie, je porušenie súkromia Svätého Otca a jeho najbližších spolupracovníkov.“

Ako ďalej poznamenal, Cirkev neprežíva obdobie rozdelenia, ale obdobie pevnosti vo viere a pokojných

pevných rozhodnutí, je to „čas súdržnosti všetkých tých, ktorí chcú skutočne slúžiť Cirkvi“. Takéto útoky podľa neho zažívala Cirkev vždy, a to aj v časoch pápeža Pavla VI. Hoci sa tentokrát zdá, že „ide o ciele útoky, často zúrivé, drásajúce a organizované,“ Benedikt XVI. je „dobráckym človekom veľkej viery a veľkej modlitby“, a preto sa nenechá zastrašiť útokmi akéhokoľvek druhu či predsudkami. Kardinál dodáva: „Tí, ktorí sú mu nablízku a pracujú s ním, sa opierajú o túto veľkú morálnu silu Svätého Otca. Benedikt XVI., ako som už povedal pri mnohých príležitostiach, je človekom, ktorý počúva všetkých, človekom, ktorý verne nasleduje poslanie, ktoré prijal od Krista, a cíti veľkú náklonnosť k ľuďom.“ Práve cesta do Milána mu podľa neho dodala dodatočnú silu a Svätý Otec sám povzbudil mladých ľudí, tých, ktorí sa snažia založiť si rodinu, rodiny v núdzi, authority, ľudí postihnutých zemetrasením, ako aj celú Cirkev, aby nestrácali odvahu. -mf-

Benedikt XVI.: Z Milána vyšiel do sveta odkaz nádeje

Vatikán 6. júna (RV) - Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne sa dnes Benedikt XVI vo svojej katechéze počas Generálnej audiencie vrátil k návšteve Milánskej arcidiecézy a 7. svetovému stretnutiu rodín.

Drahí bratia a sestry,

„Rodina, práca a sviatok“ – to bola téma siedmeho Svetového stretnutia rodín, ktoré sa pred niekoľkými dňami konalo v Miláne. Ešte stále mám pred očami i v srdci obrazy a dojmy z tejto nezabudnuteľnej a nádhornej udalosti, ktorá premenila Miláno na mesto rodín – rodinných buniek prichádzajúcich z celého sveta, spojených radosťou z viery v Ježiša Krista. Som veľmi vďačný Bohu za to, že nám dal zažiť toto stretnutie „s“ rodinami a „pre“ rodiny. Vo všetkých, čo ma po tieto dni počúvali, som našiel úprimnú ochotu prijímať „Evanjélium rodiny“ a vydávať o ňom svedectvo. Áno, pretože niet budúcnosti ľudstva bez rodiny; predovšetkým, čo sa týka mladých: na to, aby sa naučili hodnotám, ktoré dávajú zmysel ľudskej existencii, potrebujú sa narodiť a vyrastať v spoločenstve života a lásky, ktoré sám Boh určil pre muža a ženu.

Stretnutie s mnohými rodinami z rozličných kontinentov bolo pre mňa príležitosťou navštíviť aj milánsku arcidiecézu, po prvý raz v úrade Petrovho nástupcu. Prijali ma tam s veľkou vrúcnosťou, za čo som hlboko vďačný – kardinálovi Angelovi Scolovi, kňazom a všetkým veriacim, ako aj primátorovi mesta a civilným autoritám. Mohol som zblízka zažiť vieru ambroziánskeho ľudu, činnú v láske a bohatú na históriu, kultúru i ľudskosť. Na námestí pred milánskym Dómom, ktorý je symbolom a srdcom celého mesta, sa uskutočnilo prvé stretnutie tejto intenzívnej, trojdňovej pastoračnej návštevy.

Nemôžem zabudnúť na vrúcne objatie davu Milánčanov a tiež účastníkov 7. svetového stretnutia rodín: toto objatie ma sprevádzalo počas celej návštevy, ulicami plnými ľudí. Dlhý rad oslavujúcich rodín sa zjednotil v intenzívnej účasti na myšlienke solidárnosti a lásky, ktorú som hneď na začiatku zdôraznil, mysliac na tých, čo potrebujú našu pomoc a potechu, na tých, čo musia čeliť mnohým starostiam, predovšetkým na rodiny, ktoré zasiahla ekonomická kríza a na ľudí, ktorých prednedávnom postihlo silné zemetrasenie. Pri tomto prvom stretnutí s mestom som sa chcel predovšetkým prihovoriť srdcu ambroziánskych veriacich, aby som ich povzbudil žiť vieru osobnej a spoločnej skúsenosti, súkromne i verejne, aby dokázali napomáhať autentickému rastu „blahobytu“ – počnúc od rodiny, ktorú treba znovu objaviť ako základnú hodnotu ľudského spoločenstva. Socha Panny Márie, ktorá s naširoko roztvorenými rukami stojí na vrchu milánskeho Dómu, akoby s materinskou láskou objímala všetky rodiny Milána i celého sveta!

Miláno mi potom venovalo jedinečný a krásny pozdrav jedného z najsuggestívnejších a najkrajších miest v celom meste – divadla La Scala, kde boli napísané dôležité stránky histórie celej krajiny, inšpirované veľkými duchovnými hodnotami a ideálmi. V tomto chráme hudby noty Deviatej Symfónie Ludwiga van Beethovena prepožičali zvuk krásy univerzality a bratstva, ktoré Cirkev neustále predkladá národom v hlásaní evanjelia. A práve tento kontrast medzi ideálmi a drámami, ku ktorým došlo v histórii ľudstva, ako aj ľudskej potreby Boha, ktorý zdieľa naše trápenia, som sa dotkol na konci koncertu, venujúc ho bratom a sestrám, ktorých postihlo zemetrasenie. Zdôraznil som, že v Ježišovi z Nazareta je nám Boh stále nablízku a znáša s nami aj utrpenie.

Na konci tohto intenzívneho umeleckého a duchovného momentu som sa zmenil o rodine tretieho tisícročia, pripomínajúc, že práve v rodine človek prvý raz spoznáva, že nie je stvorený na to, aby žil uzavretý do seba, ale vo vzťahu k druhým; a práve v rodine sa v srdci človeka zapaluje svetlo pokoja, ktoré tak veľmi potrebujeme, aby osvecovalo náš svet.

Na druhý deň, v Dóme plnom kňazov, rehoľníkov, rehoľných sestier a seminaristov, v prítomnosti mnohých kardinálov a biskupov, čo prišli do Milána z rozličných krajín sveta, modlil som sa dennú modlitbu breviára podľa ambroziánskej liturgie. Pri tej príležitosti som zdôraznil hodnoty celibátu a zasväteného panenstva, ktoré boli tak drahé svätému Ambrózovi. Celibát a panenstvo sú v Cirkvi žiarivými znakmi lásky k Bohu a k blízkym; lásky, ktorá vychádza z intímneho vzťahu s Kristom v modlitbe a nachádza svoje vyjadrenie v úplnom sebadarovaní sa.

Okamihom mimoriadneho nadšenia bolo stretnutie na štadióne „Meazza“, kde som zažil objatie radostného davu chlapcov a dievčat, ktorí tento rok prijali alebo sa chystajú prijať sviatosť birmovania. Starostlivá príprava tejto slávnosti plnej krásnych čítaní a modlitieb, ako aj prichystané choreografie, urobili toto stretnutie skutočne inšpirujúcim. Mladým ambroziniánom som adresoval výzvu, aby vyslovili vedomé a dobrovoľné „áno“ evanjeliu Ježiša Krista a aby prijali dary Ducha Svätého, ktoré im umožnia formovať sa v duchu kresťanstva, žiť evanjelium a byť aktívnymi členmi svojich spoločenstiev. Povzbudil som ich, aby sa snažili venovať sa štúdiu a veľkodušnej službe blízkym.

Stretnutie s predstaviteľmi miestnych civilných autorít, so zamestnávateľmi i zamestnancami, s tými, čo pracujú vo svete kultúry a vzdelávania v milánskej a lombardskej spoločnosti, mi umožnilo vyzdvihnúť dôležitosť toho, že zákonodarstvo a činnosť štátnych inštitúcií majú stáť v službe ľudskej osoby a starať sa o jej ochranu v každom z jednotlivých aspektov – počínajúc od samotného práva na život, ktoré nikdy nesmie byť vedomo odopreté a od uznania skutočnej identity rodiny, ktorá sa zakladá na manželstve medzi jedným mužom a jednou ženou.

Po tomto poslednom stretnutí venovanom mestu a diecéze som sa odobral do rozsiahleho areálu Parco Nord v oblasti Bresso, kde som sa zapojil do Festivalu svedectiev nazvanej „One world, family, love“ – „Jeden svet, rodina, láska“. Tu som mal možnosť stretnúť sa s tisíckami ľudí, so širokým spektrom rodín z Talianska i z celého sveta, ktoré tu prišli už dopoludnia, aby sa stretli v oslavnej atmosfére skutočne rodinného ducha. V odpovediach na niektoré otázky, ktoré si rodiny kladú, pretože vychádzajú z ich života a skúseností, snažil som sa poukázať na dôležitosť otvoreného dialógu medzi rodinami a Cirkvou, medzi svetom a Cirkvou. Veľmi sa ma dotkli viaceré dojímavé svedectvá manželov a detí z rozličných kontinentov – týkajúce sa „horúcich“ tém našich čias: ekonomickej krízy, ťažkostí pri rozdeľovaní

času pre prácu a pre rodinu, zvýšenej rozvodovosti ako aj existenčných otázok, ktoré vplývajú tak na dospelých, ako aj na mladých a na deti. Tu by som chcel pripomenúť to, čo som zdôraznil ohľadom ochrany času, ktorý treba venovať rodine – lebo tento čas je neraz ohrozovaný návalom pracovných povinností: Nedelňa je dňom Pána a dňom človeka; je to deň, keď všetci majú mať možnosť využiť čas na oddych, na rodinu a na Boha. Keď bránime nedeľu, bránime slobodu človeka!

Svätá omša v nedeľu 3. júna ukončila celé 7. svetové stretnutie rodín: prišlo na ňu obrovské množstvo veriacich ľudí, ktorí celkom zaplnili areál letiska v Bressi. Toto letisko sa na chvíľu stalo veľkou katedrálou pod otvoreným nebom – a to aj vďaka reprodukciam nádherných farebných vitráží z milánskeho Dómu, ktoré boli umiestnené na pódiu. Pred tvárou tisícov veriacich rôznych národností, ktorí prišli, aby sa zapojili do krásne pripravenej liturgie, vyzval som všetkých na budovanie kresťanských spoločenstiev, ktoré – na obraz rodiny – budú odrážať krásu Najsvätejšej Trojice a evanjelizovať nielen slovom, ale predovšetkým svetlom, silou žitej lásky – lebo láska je jediná sila, ktorá dokáže zmeniť svet. Okrem toho som zdôraznil „trojuholník“ rodina, práca a sviatok. Práve tieto tri Božie dary, tri dimenzie našej existencie, musia znovu dospieť k harmonickej rovnováhe, aby bolo možné budovať spoločnosť s ľudskou tvárou.

Som mimoriadne vďačný za tieto krásne milánske dni. Vďaka patrí kardinálovi Enniovi Antonellimu, Pápežskej rade pre rodinu i všetkým civilným predstaviteľom – za ich prítomnosť a spoluprácu na príprave tejto udalosti. Ďakujem tiež predsedovi talianskej vlády za jeho účasť na nedeľnej svätej omši. Srdečné ďakujem chcem zopakovať aj všetkým inštitúciám, ktoré štedro spolupracovali so Svätou stolicou a s milánskou arcidiécezou pri organizácii tohto stretnutia, ktoré bolo veľkým pastoračným a cirkevným úspechom – ako o tom svedčia aj ohlasy z celého sveta. Toto stretnutie prilákalo do Milána viac než milión ľudí, ktorí niekoľko dní s pokojom zaplňali ulice, aby svedčili o rodine ako o nádeji pre celé ľudstvo.

Svetové stretnutie v Miláne je výrečným výsledkom „epifánie“ rodiny, ktorá sa ukázala v bohatosti svojich prejavov, ale aj v podstate vlastnej identity: rodina je spoločenstvo lásky založené na manželstve a povolane byť svätýňou života; je malou Cirkvou; je bunkou spoločnosti. Z Milána vyšiel do sveta odkaz nádeje podporený konkrétnymi skúsenosťami: žiť vernú lásku, lásku „navždy“, lásku otvorenú pre život je možné, ba dokonca radostné, i keď to nie je bez nárokov; rodiny môžu mať účasť na poslaní Cirkvi i na budovaní spoločnosti. Vďaka Božej pomoci a vďaka zvláštnej ochrane Najsvätejšej Panny Márie, Kráľovnej rodiny, dúfame, že stretnutie v Miláne prinesie bohaté ovocie pre Cirkev a stane sa podnetom na venovanie zvýšenej pozornosti rodine, ktorá je kolískou človeka i celej spoločnosti. Ďakujem.

Preložil: Martin Kramara

Svätý Otec požehnal symbol púte - „fakľu pokoja“

Vatikán 7. júna (RV) - V závere stredajšej generálnej audiencie Svätý Otec požehnal takzvanú fakľu pokoja, symbol pešej mariánskej púte mladých z Maceraty do Loreta, ktorá sa uskutoční túto sobotu 9. júna. Pôvodca iniciatívy, ktorá vznikla v roku 1978, Mons. Giancarlo Vecèrrica, biskup talianskej diecézy Fabriano-Matelica, k jej cieľu v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas uviedol: „Túžba umožniť mladým ľuďom mať živú kresťanskú skúsenosť, byť protagonistami modlitby, angažovať sa v prežívaní kresťanstva vo vzťahoch, priateľstvách. Vplyvom sekularizmu posledných desaťročí sa táto skúsenosť z nášho života takmer vytratila. Chceme ju oživiť podobne ako aj spomienku na púť z roku 1993, keď sa na nej zúčastnil aj blahoslavený Ján Pavol II.“

-jak-

Benedikt XVI. zablahožela k jubileu kráľovnej Alžbete II.

Vatikán 6. júna (RV) - Benedikt XVI. zaslal blahoprajný telegram britskej kráľovnej Alžbete II. pri príležitosti jej diamantového jubilea – 60. výročia nástupu na trón. V úvode uvádza: „Počas šesťdesiatich rokov ste vašim občanom a celému svetu ponúkli inšpirujúci príklad odovzdania sa službe verejnosti a záväzok k dodržiavaniu princípov slobody, spravodlivosti a demokracie, v súlade so vznešenou víziou prislúchajúcej role kresťanského monarchu.“ Benedikt XVI. ďalej pripomína stretnutie s kráľovnou v Holyroodhouse v Edinburgu na začiatku jeho apoštolskej návštevy Spojeného kráľovstva v septembri 2010. Opätovne jej tiež poďakoval za „osobný záväzok k spolupráci a vzájomnej úcte medzi stúpenkami rôznych náboženských tradícií, ktorým v nemalej miere prispela k zlepšeniu ekumenických a medzináboženských vzťahov v ríši“. V závere telegramu zveruje Svätý Otec celú kráľovskú rodinu pod ochranu Všemohúceho Boha a uisťuje kráľovnú o svojich modlitbách za zachovanie jej zdravia a prosperity.

-mf-

Posolstvo Benedikta XVI. k šampionátu vo futbale

Vatikán 7. júna (RV) - V Poľsku a na Ukrajine sa v piatok začnú Majstrovstvá Európy vo futbale. Potrvajú do 1. júla. Pri tejto príležitosti zaslal Benedikt XVI. pred-

sedovi Konferencie biskupov Poľska Mons. Józefowi Michalikovi telegram, v ktorom potvrdzuje, že takáto športová udalosť nie je ľahostajná ani Cirkvi. Na myslí má aj duchovné potreby tých, ktorí sa na udalosti zúčastnia. Ďalej pripomína slová svojho predchodcu bl. pápeža Jána Pavla II.: „Potenciál športového fenoménu ho robí osobitným nástrojom pre globálny rozvoj človeka a veľmi užitočným prvkom pre budovanie spoločnosti bližšej človeku. Zmysel bratstva, veľkorysosti, čestnosti a úcty k telu – cnosti nepochybne nevyhnutné pre každého dobrého športovca – pomáhajú budovať občiansku spoločnosť, kde antagonizmus nahrádza zdravá konkurencia, kde má zápas prednosť pred konfliktom a poctivá konfrontácia pred súperiacou zlomyseľnosťou. V tomto zmysle šport nie je cieľom, ale prostriedkom; môže sa stať šíriteľom kultúry a úprimného pobavenia, ktoré povzbudzuje človeka, aby na jeho poli odovzdal to najlepšie zo seba samého a vyhol sa tomu, čo môže nebezpečne a vážne poškodzovať seba samých alebo ďalších.“

Podľa Benedikta XVI. sú práve kolektívne športy, ako napríklad futbal, „dôležitou školou pre vedenie k zmyslu rešpektovania iných, hoci aj protihráčov, k duchu osobných obetí pre dobro celej skupiny, k oceňovaniu darov každého prvku tvoriaceho tímu“. Ako uviedol, takýmto spôsobom možno prekonať logiku individualizmu a sebeckta, ktoré „často charakterizujú medziľudské vzťahy“, a vytvoriť priestor pre logiku bratstva a lásky, ktorá môže na všetkých úrovniach „podporovať pravdivé spoločné dobro“. V závere telegramu Svätý Otec povzbudzuje všetkých, ktorí sú do udalosti zapojení – od dobrovoľníkov, hráčov až po fanúšikov, zveruje ich v modlitbách Bohu a udeľuje im svoje apoštolské požehnanie.

-mf-

Zomrel guatemalský kardinál Rodolfo I. Quezada Toruño

Guatemala 6. júna (RV, RV CZ) – Vo veku 80 rokov zomrel v utorok guatemalský kardinál Rodolfo Ignacio Quezada Toruño, emeritný guatemalský arcibiskup. Obyvateľmi tejto latinsko-amerického krajiny bol nazývaný „kardinál mieru“ kvôli svojej dôležitej úlohe v procese zmierenia po občianskej vojne, pri ktorej prišlo o život viac než dvestotisíc ľudí, prevažne Mayov. Benedikt XVI. pri tejto príležitosti zaslal telegram, v ktorom miestnej cirkvi vyjadril svoju hlbokú sústrasť nad smrťou toho, „kto slúžil Cirkvi takým intenzívnym a veľkodušným spôsobom“ venujúc svoje sily predovšetkým „evanjelizačnému poslaniu“.

Guatemalský prezident nazval tohto kardinála „veľkým bojovníkom za pokoj a zmierenie“, za jeho zásluhy na ukončení 36 rokov trvajúcej občianskej vojny v krajine.

Zdroje: RV, RV CZ

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi v Ríme

Vatikán 7. júna (RV) – Pri príležitosti dnešnej slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi Benedikt XVI. slávil svätú omšu na priestranstve pred Bazilikou sv. Jána v Lateráne. Po skončení eucharistickej liturgie vyšla tradičná procesia z lateránskej baziliky po Via Merulana do Baziliky Santa Maria Maggiore. Procesiu viedol Svätý Otec, za ktorým nasledovali rytieri Svätého hrobu, rímskej konfraternity, členovia eucharistických združení, rehoľníčky, deti, ktoré v týchto dňoch pristúpili k prvému svätému prijímaniu, seminaristi a ďalší príslušníci duchovného stavu. Ďalší účastníci sa k procesii pripojili za autom s Najsvätejšou sviatosťou. Na záver udelil prítomným Svätý Otec eucharistické požehnanie. Benedikt XVI. svoju homíliu venoval dvom vzájomne spojeným aspektom Eucharistie: kultu a posvätnosti.

„Najsvätejšia sviatosť je nesená v procesii ulicami miest a obcí na znak toho, že vzkriesený Kristus kráča uprostred nás a vedie nás do Božieho kráľovstva.“ Tieto slová povedal Svätý Otec minulý rok na vysvetlenie významu eucharistickej procesie dnešnej slávnosti. Štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice je pre univerzálnu Cirkev slávnosťou Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Tento prikázaný sviatok sa ľudovo nazýva aj „Božie telo“.

Zdroj: RV CZ, RV SR

Švajčiarski gardisti pomáhali obetiam zemetrasenia

Vatikán 7. júna (RV CZ) – Dvadsať švajčiarskych gardistov, ktorí sa mohli z Vatikánu vzdialiť vzhľadom na cestu Svätého Otca do Milána a k pomoci obetiam zemetrasenia v strednom Taliansku, už opäť plní úlohy telesnej ochrany Benedikta XVI. Členovia elitnej jednotky požiadal o pomoc biskup diecézy Carpi Mons. Francesco Cavina, ktorý skôr pracoval vo vatikánskom štátnom sekretariáte a má tak na švajčiarsku gardu priamy kontakt. Gardisti venovali svoje dni pracovného voľna, aby strážili pred krádežami zdravotníckej zariadenia v obciach Carpi a Mirandola. Ich misiu zhrnul Raphael Egger z kantónu Aargau. „Keď sme prišli na miesto, prišla k nám jedna policajtky. Pýtala sa, či sme gardisti, ktorí prichádzajú pomôcť. Keď sme povedali, že áno, začala plakať. Našou úlohou bolo okrem iného strážiť stany, v ktorých sa poskytuje prvá pomoc a kde je zdravotnícky materiál. Strážil ich iba jeden muž z ostrahy od jedenástej predpoludním do siedmej hodine večer, zvyšok času zostali bez dozoru,“ hovorí Egger. Nemocnica v Capri je neprístupná, pretože hrozí jej zosuv. V noci ju nikto nestráži, a preto je vystavená rabovaniu. Gar-

dista Egger pracuje v jednotke ochrany Svätého Otca dva roky. Ako uviedol, rád by podobnú pomoc poskytol opäť. Veliteľ sa nás spýtal, kto je ochotný venovať svoje voľno – súhlasilo nás dvadsať. Všetko vzniklo na základe dobrovoľnosti,“ hovorí Egger.

Zdroj: RV CZ

Vo Vatikáne pokračuje vyšetrowanie pápežovho majordóma

Vatikán 7. júna (RV) - Aj v stredu sa riaditeľ Tlačového strediska páter Federico Lombardi stretol s novinármi na tlačovej konferencii, počas ktorej sa znova vrátil k prípadu Paola Gabrieleho obvineného z úniku tajných vatikánskych dokumentov. Toho teraz vypočúva súdny vyšetrowateľ Piero Bonnet. Keďže je predbežné vyšetrowanie neverejné, k jeho obsahu sa páter Lombardi vyjadriť nemohol. Zároveň poprel informácie, ktoré publikovala tlač, že by bol Paolo Gabriele na odchode z Vatikánu, ako aj zapojenie ďalších osôb do prípadu. Gabriele aj naďalej ostáva jediným podozrivým. Na vypočúvaniach je prítomný aj promótor spravodlivosti profesor Nicola Picardi. O harmonograme ďalších fáz konania sa rozhodne v najbližších dňoch.

Lombardi objasnil úlohu kardinálskej komisie, ktorá sa o prípad zaujíma paralelne s vatikánskou magistratúrou. Činnosť komisie nemá súdny charakter, jej mandát je však široký: počas vypočúvania analyzuje kontext v súvislosti so svedectvami, názormi a interpretáciami. Výslednú správu potom odovzdá Svätému Otcovi. Ak by vyšli na svetlo nové skutočnosti, ich stíhanie by prešlo do právomoci vatikánskej magistratúry. **-mf-**

V írskom Dubline sa začalo teologické sympóziu

Dublin 6. júna (RV) - Pri príležitosti 50. medzinárodného eucharistického kongresu v Dubline, ktorý sa začne 10. júna, sa v írskom meste Maynooth začalo teologické sympóziu na tému „Ekleziológia spoločenstva po päťdesiatich rokoch od otvorenia II. vatikánskeho koncilu“. Touto problematikou sa počas neho budú až do soboty zaoberať experti z oblasti teológie, Svätého písma, liturgie, misiologie a ekumenizmu. Dnes večer otvoril stretnutie kardinál Marc Ouellet, osobitný vyslanec Svätého Otca na Eucharistickom kongrese. V piatok na podujatí vystúpi aj kardinál Kurt Koch, predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov, s príspevkom na tému „Vzťah Eucharistie a ekleziálneho spoločenstva z ekumenického hľadiska“. **-mf-**

Francúzsko má nového blahoslaveného

Besançon 5. júna (RV CZ) - Kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých, predsedal minulú sobotu beatifikačnej slávnosti vo francúzskom meste Besançon, kde povýšil k oltárnej úcte o. Jeana – Josepha Latasteho z rádu dominikánov. Nový blahoslavený sa narodil v roku 1832, v 12 rokoch vstúpil do rádu bratov kazateľov a v roku 1863 sa stal kňazom. Kňazskú službu vykonával iba šesť rokov, pretože zomrel vo svojich 37 rokoch, v roku 1869. Bol horlivým kazateľom Božieho milosrdenstva, venoval sa duchovnej a ľudskej regenerácii väznených žien a založil rehoľnú kongregáciu sestier dominikánok z Betánie.

„Blahoslavený o. Lataste bol mužom Eucharistie. Od útleho veku bol horlivým účastníkom nočných adorácií Najsvätejšej sviatosti. Ako kňaz bol promotórom častého a denného svätého prijímania. V tejto súvislosti svojmu bratovi Emilovi napísal: „Toto tajomstvo je iste veľké! Ten, ktorého ideme nielen navštíviť, ale prijať do seba, je tak veľký, že nikdy nemôžeme byť pripravení dostatočne... Myslí si však, že táto vznešená sviatosť lásky nebola ustanovená ako odmena pre zbožné a dobre naladené duše, ale tiež ako liek, ktorý má zničiť jed zla, ako kúpeľ, ktorý umýva dušu, ako hojivý balzam a vzpruha uvoľňujúca silu a odvahu, ktoré máme potrebné,“ citoval kardinál Amato slová nového blahoslaveného.

Zdroj: RV CZ

Nemeckí biskupi kritizujú návrh zákona o asistovanej samovražde

Nemecko 5. júna (RV) - Posun vpred k legalizácii eutanázie. Konferencia biskupov Nemecka takto hodnotí návrh trestného zákona o asistovanej samovražde, ktorý by mohol zmeniť Trestný zákonník. Navrhovaná reforma článku 127 v skutočnosti predvída tri roky odňatia slobody pre tých, ktorí asistujú pri samovražde pre komerčné účely. Ako však uvádza Matthias Kopp, hovorca nemeckých biskupov, problém nastáva pri definovaní „komerčných účelov“. Podľa zákona ide o opakovanú činnosť, vykonávanú počas určitého obdobia, s cieľom dosiahnutia zisku. Reforma tak nezahŕňa trestanie všetkých prípadov asistovanej samovraždy, iba organizácií zameraných na tento účel v Nemecku, ako aj ďalších, ktorí pôsobia ako sprostredkovatelia eutanázie v iných krajinách, kde je povolená, ako napríklad vo

Švajčiarsku, Belgicku a Holandsku. Mimo zákona by tak ostalo vykonávanie eutanázie voľným spôsobom alebo na základe rozhodnutia jednotlivých lekárov, či šírenie informácií o asistovanej samovražde cez internet. Návrh novely trestného zákona bude už onedlho predložený federálnej vláde.

-mf-

Hospodárska kríza a bieda témou katolícko-pravoslávneho fóra

Lisabon 5. júna (SIR Europe) - „Hospodárska kríza a bieda - výzvy pre dnešnú Európu“ je názov témy, o ktorej budú oddnes hovoriť v Lisabone metropolitní biskupi pravoslávnych cirkví a katolícki biskupi Európy. Hlavné mesto Portugalska hostí III. európske katolícko-pravoslávne fórum, na ktorom sa zúčastnia aj dve veľké delegácie - pravoslávna delegácia zahŕňajúca metropolitného biskupa Gennadiosa zo Sassimu (Ekumenický patriarchát), metropolitného biskupa Policarpa zo Španielska a Portugalska (Ekumenický patriarchát) a delegátov z Moskvy, Srbska, Rumunska, Gruzínska, cirkví z Cypru, Poľska a Albánska.

Katolícku delegáciu povedú kardinál Péter Erdő, arcibiskup Ostrihomu a Budapešti a predseda Rady európskych biskupských konferencií (CCEE), Mons. Tadeusz Kondrusiewicz, arcibiskup z bieloruského Minsku, Mons. Paolo Pezzi z arcidiecézy Matky Božej v Moskve a Mons. Mansueto Bianchi, biskup Pistoie. Fóra sa zúčastní aj predstaviteľ Pravoslávnej cirkvi v českých krajinách a na Slovensku, Jeho Vysokopreoslavenosť Juraj, arcibiskup michalovsko-košický.

Tému stretnutia budú jeho účastníci rozoberať z troch hľadísk - skúmania pôvodu súčasnej hospodárskej krízy, hľadania spoločných odpovedí zo strany Cirkvi a povolania Cirkvi v tomto okamihu života európskeho kontinentu.

„Nemáme v úmysle vykonať čisto ekonomicko-finančnú analýzu súčasnej hospodárskej krízy, aj keď pre naše úvahy budú na fóre prítomní odborníci v rôznych oblastiach,“ hovorí kardinál Péter Erdő. Podľa predsedu CCEE jediným riešením, ako sa dostať z tejto krízy nie je, ako sa znovu naučiť milovať. „Áno, len ekonomika lásky, ktorá stavia do centra lásku k človeku, k práci, pre spoločnosť, nám umožňuje riešiť túto zložitú situáciu.“ Súčasťou fóra bude aj ekumenická bohoslužba a slávnostná svätá omša na slávnosť Božieho tela.

Prvé európske katolícko-pravoslávne fórum sa konalo v roku 2008 (11. - 14. septembra) v talianskom Tridente na tému „Rodina: dobrá pre ľudstvo“. Druhý kongres sa uskutočnil na ostrove Rhodos v Grécku v roku 2010 (18. - 22. októbra) na tému „Cirkevno-štátne vzťahy“.

Zdroj: SIR Europe

Slovensko sa pripravuje na cyrilo-metodský rok

Bratislava 4. júna (TK KBS) – Slovensko je v plnej príprave na oslavy 1150. výročia príchodu vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda na naše územie. Sláviť sa bude až v roku 2013, významnej udalosti ale predchádza príprava, ktorú bude koordinovať komisia zložená zo zástupcov štátu, rôznych orgánov i predstaviteľov viacerých cirkví. Nad hlavnými podujatiami preberie záštitu prezident SR, vyplýva z dnešnej porady, ktorá sa uskutočnila v Prezidentskom paláci.

„Oceňujeme, že najvyšší predstavitelia SR, teda pán prezident SR, pán predseda vlády, a aj pán predseda parlamentu, sú ochotní prispieť k dôstojnej oslave príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie,“ povedal novinárom predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský. Na stretnutí sa zúčastnil aj apoštolský nuncius na Slovensku Mario Giordana. KBS zastupovali aj jej podpredseda Mons. Viliam Judák a ordinár OS a OZ Mons. František Rábek.

Vedúci Kancelárie prezidenta SR Milan Čič povedal, že prezident na stretnutí predložil scenár krokov, ktoré by sa mali v rámci jubilea realizovať. Zástupcovia vlády, parlamentu, štátnych a samosprávnych orgánov, Matice slovenskej a ďalší majú do 10. júna predložiť návrh zástupcov, ktorí ich budú v komisii zastupovať. Tú bude mať pod gesciou minister kultúry SR Marek Maďarič, ktorý sa dnes na stretnutí zúčastnil aj s premiérom Robertom Ficom.

Apoštolský nuncius Mons. Mario Giordana poďakoval prezidentovi za zorganizovanie takejto porady, a prisľúbil pomoc Svätej Stolice pri príprave a uskutočnení osláv 1150. výročia príchodu Sv. Cyrila a Metoda na naše územie. Prezident zdôraznil, že základom osláv by mali byť štyri nosné podujatia. Oslavy so svätou omšou v Nitre s vystúpením prezidenta, slávnostná schôdza NR SR s vystúpením predsedu parlamentu, slávnosť na hrade Devín s vystúpením predsedu vlády a koncert v SND s vystúpením ministra kultúry. Premiér

navrhol, aby sa podujatie protokolárne organizovalo na úrovni vlády SR, ktorá pripraví aj systém financovania.

Prezident Gašparovič charakterizoval chystané oslavy ako „udalosť historického významu, významu pre cirkev, vierovyznanie, vzdelanie, ale aj národné povedomie a štátoprávne vedomie.“ Premiér Fico je presvedčený, že túto príležitosť by sme mali využiť aj na posilnenie vedomia a vzdelania mládeže o solúnskych bratoch o ich živote a diele ako aj význame pre slovanskú kultúru. „Je to ozaj historicky významná udalosť pre celý slovenský národ a aj preto by sa na týchto oslavách mali zúčastniť všetci najvýznamnejší predstavitelia štátnej správy a cirkví,“ povedal prezident.

Heslom podujatí, ktoré sa uskutočnia v rámci Roka sv. Cyrila a Metoda, bude citát „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bol Boh.“ V jeho znamení chystajú zástupcovia jednotlivých inštitúcií, cirkví, miest či Matice slovenskej kalendár udalostí, nad ktorými preberie záštitu prezident SR. Podľa arcibiskupa Zvolenského už niektoré z nich svoje kalendáre majú. Jednou z nich je napríklad Katólicka cirkev, ktorá začne jubilejný rok 5. júla 2012 v Nitre. Slávnosti vyvrcholia v roku 2013 na 1150. výročie príchodu vierozvestov na Veľkú Moravu.

TK KBS, ml / snímka pz

Vyhlásenie predsedu Konferencie biskupov Slovenska

Bratislava 6. júna (TK KBS) - Prinášame vyhlásenie predsedu Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislava Zvolenského.

Vyhlásenie predsedu Konferencie biskupov Slovenska

Pod záštitou primátora Bratislavy Milana Ftáčnika má byť 9. júna 2012 predstieraný sobáš osôb rovnakého pohlavia.

Vyjadrujem hlboké poľutovanie nad týmto zámerom, ktorým sa relativizuje právny poriadok Slovenskej republiky a usiluje sa o zmenu definície manželstva.

Snahy postaviť iné typy vzťahov na úroveň manželstva a rodiny odporujú prirodzenosti ľudskej spoločnosti a vedú k narušeniu jej základov.

Vyzývame všetkých ľudí dobrej vôle k podpore manželstva a rodiny ako zväzku jedného muža a jednej ženy. Prirodzené manželstvá a rodiny prispievajú jedinečným a nenahraditeľným spôsobom k dobru spoločnosti a sú podmienkou jej existencie.

Stanislav Zvolenský, predseda KBS

Kaplán z Afganistanu vyznamenal kardinála Tomka

Košice 4. júna (TK KBS) - Kňazi Košickej arcidiecézy pripomínajúci si 16. júna 2012 – desiate výročie svojej kňazskej vysviacky putovali v máji tohto roku pri tejto príležitosti do Ríma za svojim svätiteľom Jozefom kardinálom Tomkom. Medzi 15 kňazmi bol aj kaplán Ordinariátu OS a OZ SR por. Mgr. Peter Dzijak, ktorý na ďakovnú púť kňazov do Ríma priletel až z ďalekého Afganistanu, kde v súčasnosti pôsobí medzi slovenskými vojakmi ako vojenský duchovný správca kontingentu.

Kaplán Dzijak z vďačnosti zabezpečil pre otca kardinála ocenenie v podobe Pamätnej medaile 17. rotácie vojenského kontingentu v Afganistane, ktorú mu osobne odovzdal ako prejav vďaky za to, že aj vďaka jeho vkladaniu rúk môže dnes pôsobiť ako vojenský kaplán a kňaz sprostredkujúci Božie Slovo a milosti vojakom počas ich náročnej služby na Slovensku i v zahraničných misiách, na ktorých sa už zúčastnil v Afganistane aj v Iraku.

Počas týždňa vo Večnom meste sa jubilujúci kňazi stretli s kardinálom Tomkom na spoločnej večeri, spolu s ním celeburovali sv. omše v Bazilike sv. Petra a v Bazilike Santa Maria Maggiore a navštívili aj Pápežské kolégium sv. Cyrila a Metoda.

Kardinál Tomko konštatoval, že od kňazov za vysviacku dostal už rôzne dary, ale vojenskú medailu z Afganistanu ešte nie.

Tibor Ujlacký

Na Slovensku prebehol druhý ročník Noci kostolov

Bratislava 2. júna (TK KBS) – Vyše 180 kostolov, chrámov a modlitební na Slovensku sa 1. júna mimoriadne otvorilo pre verejnosť. Už po druhýkrát sa uskutočnila akcia Noc kostolov. Chrámy boli otvorené od 18.00 do 24.00 h, akciu odštartovalo zvonenie zvonov pred šiestou hodinou. Najviac chrámov sa otvorilo v Trnavskej arcidiecéze. Okrem katolíckych kostolov sa do tohtoročnej akcie zapojili aj ďalšie kresťanské cirkvi. Svoje kostoly otvorili aj viaceré rehole.

Mimoriadne sprístupnené kostoly, modlitebne a zbory pripravili pre verejnosť zadarmo prehliadky i do inak neprístupných miest, výstavy, koncerty. Keďže tento rok sa akcia konala na Deň detí, organizátori vo viacerých mestách pripravili tiež program pre deti s rodinami. Každý kostol pripravil svoj vlastný program. Napríklad v Banskej Bystrici bolas sprístupnená po prvýkrát krypta v Katedrálnom chráme sv. Františka Xaverského. V Prešove napríklad vďaka požiarnikom zlaňovali tamojšiu Konkatedrálu sv. Mikuláša a v Žiline sprístupnili kaplnku sv. Krištofa na futbalovom štadióne.

Projekt Noc kostolov je založený na dobrovoľnej spolupráci farností, reholí a spoločenstiev, ktoré spolu vytvárajú program. Mottom vizuálneho štýlu je každý rok iný biblický verš, ktorý odkazuje práve na noc alebo je slovo noc jeho súčasťou. Tohto roku je to verš z 1. listu Solúnčanom: „Všetci sme deti svetla. Nám nevládne noc ani temnota.“ (Por. 1 Sol 5,5)

-ml-

Noc kostolov spojená so začiatkom putovania relikvie

Prešov 4. júna (TK KBS) - Prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ prevzal 1. júna v Prešove od košického arcibiskupa a metropolitu Bernarda Bobera relikviu sv. Cyrila, ktorá v rámci prípravy na Jubilejný rok 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie putuje po jednotlivých diecézach a eparchiách Slovenska. Teray dva mesiace bude putovať po Prešovskej archieparchii.

Archijerejskú svätú liturgiu, ktorou sa v prešovskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa začala aj Noc kostolov, s vladikom Jánom Babjakom slávil Mons. Bernard Bober, emeritný biskup Ján Eugen Kočiš a okolo 30 kňazov. V homílii sa veriacim prihovoril košický arcibiskup, ktorý povedal, že „práve misia sv. Cyrila a Metoda nám pomohla nájsť svoje miesto medzi okolitými národmi a naučila nás zároveň viac s nimi spolupracovať vďaka jednotiacej katolíckej viere. Ďalej povedal, že nás títo naši apoštoli naučili všetko vnímať cez vieru v Ježiša Krista a zakomponoval túto skutočnosť do kontextu blížiaceho sa Roku viery.

Po skončení svätej liturgie sa vладыka Ján v mene celého liturgického zhromaždenia pomodlil pred relikviami modlitbu k sv. Cyrilovi.

Program v rámci Noci kostolov bol v katedrále prispôbený prítomnosti relikvie sv. Cyrila. Po modlitbe Molebenu k sv. Cyrilovi a Metodovi, riaditeľka Vlastivedného múzea v Hanušovciach nad Topľou Mária Kotorová-Jenčová recitovala Proglas v jeho originálnej podobe, predseda Spolku sv. Cyrila a Metoda otec Michal Hospodár mal prednášku o sv. Cyrilovi a Metodovi. Program bol zakončený Eucharistickou pobožnosťou a požehnaním.

V ďalších gréckokatolíckych chrámoch v Prešove to bol napríklad program pre mladých na Sekčove, ktorého súčasťou bolo aj vystúpenie gospelovej hudobnej skupiny Anastasis, ktorú tvoria bohoslovci prešovského gréckokatolíckeho seminára, alebo tiež premietanie filmu. V gréckokatolíckom chráme na Sídlišku III v Prešove bolo súčasťou Noci kostolov napr. putovanie Bibliou.

Prešovská gréckokatolícka archieparchia sa do iniciatívy Noc kostolov zapojila tohto roku po prvýkrát, a to v šestnástich chrámoch.

Eubomír Petrik

Na Deň detí charita pomáha aj deťom mimo Slovenska

Bratislava 1. júna (TK KBS) - Tisíccky darcov a darkýň zo Slovenska sa zapojili do kampane Slovenskej katolíckej charity (SKCH), aby tak pomohli zabezpečiť lepšiu budúcnosť HIV-pozitívnym sirotám na severe Ugandy a dostávať centrum pre tieto deti v meste Adjumani. Zbierka trvala od začiatku marca do konca mája a vyzbieralo sa takmer 55 000 eur.

Rozvojový projekt na severe Ugandy skrsol v hlavách spolupracovníčok SKCH v teréne: laickej misiónárky Margity Kačányiovej a zdravotnej sestry Catharine Ririovej ešte v Južnom Sudáne, kde predtým spolu pôsobili. Po zmonitorovaní situácie a reálnych potrieb ľudí v oblasti Adjumani začali v apríli 2011 stavať centrum pre HIV/AIDS postihnuté siroty. Na dostavbu centra však potrebovali financie a tak sa SKCH inšpirovala írskou charitou Trocaire a odštartovala začiatkom marca 2012 kampaň „Pôstna krabička pre Afriku“.

Generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák vysvetľuje, že „charita musela hľadať individuálnych darcov a darkyne na Slovensku, lebo formou štátnej grantovej podpory to nebolo možné – Uganda totiž (na rozdiel od Kene či Južného Sudánu) nie je pre Slovensko prioritnou krajinou v rámci oficiálnej rozvojovej pomoci, no naša pomoc je tam potrebná.“

V marci putovali do desiatok farností po celom Slovensku špeciálne obálky pre potenciálnych darcov a darkyne, obsahujúce pôstnu krabičku s fotografiou tváre kampane – HIV-pozitívnej siroty Sally, DVD s filmom „Dar lásky pre Ugandu“, info-leták o použití peňazí v Adjumani a poštovú poukážku pre prípadné dary. Kampaň štartovala v období pôstu, kedy ľudia mohli prehodnocovať svoje životy, odopierať si niektoré materiálne potreby a vložením ušetrených eur mohli pomôcť osirelým deťom na severe Ugandy. Hneď v prvý týždeň po spustení kampane telefonovali traja ľudia na sekretariát charity, že si chcú malú Sally aj s jej dvoma súrodencami adoptovať. Prezident SKCH a spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka sa potešil záujmu ľudí o takýto typ solidarity a pomoci: „Budme blízko pri človeku a pomáhajme aj na africkom kontinente núdzným, ktorí trpia viac, ako my“.

Slovenskí darcovia a darkyne sa budú zo stránky www.charita.sk pravidelne dozvedať – ako napreduje dostavba centra a ako sú ich finančné dary použité. Na začiatku kampane plánovali terénne pracovníčky prijať do centra štyridsať detí, no podľa posledného monitoringu ich bude pravdepodobne až sto – situácia v Adjumani totiž nie je jednoduchá (v minulosti túto oblasť sužovala dlhoročná občianska vojna, dnes takmer každú rodinu postihol vírus HIV a ochorenie AIDS).

Prezentáciu SKCH, bilancujúcu trojmesačnú kampaň „Pôstna krabička pre Afriku“, možno nájsť na stránke charity. K dnešnému dátumu (k 1. júnu – ku Dňu detí) sa

vyzbieralo v rámci zbierky na pomoc ugandským sirotám 54 290 eur. Charita na Deň detí pomáha aj HIV-pozitívnym sirotám v Ugande – výťažok zbierky a dostavba centra v Adjumani znamená nádej a šancu na lepší život pre choré ugandské deti bez rodičov. Po dostavaní centra pre tieto deti plánuje SKCH rozšíriť aj na Ugandu svoj projekt s dlhoročnou tradíciou – ADOPCIA NA DIAĽKU® – aby bolo týmto osirelým chlapcom a dievčatám zabezpečené vzdelávanie.

Ivana Pástorová

Fórum života vydalo vyhlásenie na podporu manželstva

Bratislava 7. júna (TK KBS) - Fórum života so znepokojením vníma tzv. Dúhový PRIDE v Bratislave, ktorý je plánovaný na 9. júna a súčasťou ktorého majú byť predstierané sobáše ľudí rovnakého pohlavia pod záštitou primátora Milana Ftáčnika. Fórum života podporuje rodinu založenú trvalým manželským zväzkom medzi mužom a ženou, pretože iba takéto rodiny dokážu zabezpečiť stabilitu spoločnosti a zdravý rozvoj novej generácie.

Fórum života verí múdrosti občanov Slovenska, že vnímajú kvalitatívny rozdiel medzi manželským vzťahom a alternatívnym homosexuálnym vzťahom. Sme plní nádeje, že občania sa nenechajú pomýliť návrhmi na redefinovanie manželstva, ktoré sú v rozpore so zdravým rozumom. V tejto nádeji vyzývame všetky verejné authority, aby jednoznačne podporovali evidentnú definíciu manželstva a jeho zmyslu tak, ako ju máme zakotvenú v základných zásadách zákona o rodine: „Manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.“ (Čl. 1, Zákon o rodine 36/2005 Z.z.)

„Rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža. Spoločnosť poskytuje rodičovstvu nielen svoju ochranu, ale aj potrebnú starostlivosť, najmä hmotnou podporou rodičov a pomocou pri výkone rodičovských práv a povinností.“ (Čl. 3, Zákon o rodine 36/2005 Z.z.)

Fórum života vyslovuje veľkú vďačnosť a uznanie všetkým manželom a ich rodinám, ktorí venujú svoj čas a um na napĺňanie svojho poslania. Preto pravidelne participuje na občianskych aktivitách na podporu manželstva a rodiny, ako sú Deň rodiny a Národný týždeň manželstva. Z tohto dôvodu sa pripája aj k otvorenej výzve Inštitútu pre ľudské práva a rodinnú politiku, adresovanú verejným činiteľom na ochranu definície a postavenia manželstva (<http://www.peticia.sk/skutocny-pride/index.php>) a taktiež k akcii Hrdí na rodinu, ktorá sa uskutoční 9. júna v Bratislave vytvorením živej reťaze 50 mladých ľudí a rodín.

Marek Michalčík

STRUČNE Z DOMOVA

V gréckokatolíckom seminári deň otvorených dverí

Prešov – V sobotu 2. júna sa pre verejnosť otvorili brány Gréckokatolíckeho kňazského seminára blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove. Program sa začal prezentáciou o živote seminaristov a katechézou o slovanských vierozvestcoch sv. Cyrilovi a Metodovi. Tento deň bol výnimočný aj prítomnosťou relikvie sv. Cyrila, pri ktorej sa prítomní spoločne na čele s rektorom seminára o. Miroslavom Dancákom modlili Moleben. Predpoludňím program pokračoval prácou v troch sekciiach. V nich si návštevníci mohli vyskúšať piecť prosforu (kvasený chlieb), aranžovať jedáleňský stôl a dozvedieť sa viac aj o liturgickom živote v seminárnej kaplnke. Ďalšou zaujímavosťou dňa bola prezentácia o misiách vo východnej Ázii obohatená dvojročnou skúsenosťou jedného zo seminaristov. Pre všetkých účastníkov Dňa otvorených dverí bol pripravený „rektorský guláš“ a koncert bohosloveckej skupiny Anastasis. **Matúš Verba**

V Katedrále sv. Šebastiána birmovka detí i dospelých

Bratislava - Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek udelil 27. mája sviatosť birmovania v Katedrále sv. Šebastiána dvom desiatkam birmovancov z radov dospelých príslušníkov Policajného zboru, Ozbrojených síl, Zboru väzenskej a justičnej stráže, ale aj detí z ich rodín. Ordinár vo svojom príhovore priblížil prítomným a zvlášť birmovancom skutočnosť spoločnosti a živého vzťahu s Bohom. Vyzval birmovancov, aby po prijatí sviatosti nestratili záujem o aktívny život vo viere. Po slávnosti ako spomienku na prijatie sviatosti birmovania odovzdal ordinár birmovancom pamätné listy. **Tibor Ujlacký**

Vyvrcholil 12. ročník kampane Vypni telku, zapni seba!

Bratislava – „Vypni telku, zapni seba!“ je názov týždňovej kampane zameranej na aktívne prežívanie voľného času, ktorej dvanásť ročník vyvrcholil v nedeľu 3. júna. Do tohtoročnej akcie sa zapojil rekordný počet detí a dospelých. Bez pozerania televízie, hrania počítačových hier a zábavy na internete sa minulý týždeň zaoišlo 6048 oficiálne zaregistrovaných účastníkov zo 134 obcí. **Juraj Králik**

Láska všetko vydrží bola témou 53. púte radosti
Vysoká nad Uhom – Láska všetko vydrží je názov témy, v znamení ktorej sa niesla prvý júnový víkend 53. púť radosti v Základnej škole v Pavlovciach nad Uhom. Od piatka do nedele prežilo 460 mladých z celého Slovenska

čas duchovnej obnovy, formácie a radosti z prijatia a spoločnosti. Organizátori upriamili pozornosť na sté výročie narodenia P. Michala Potockého, SJ, rodáka z Vyskej nad Uhom, v ktorého rodnom dome je dnes miesto prijatia mladých Dom Anky Kolesárovej. Zároveň bol celý program napojený do reťaze Modlitieb mladých za mladých a podujatia Noc kostolov. Hostami stretnutia boli arcibiskup Mons. Bernard Bober, P. Michal Zamkovský, P. Peter Bujko a P. Jozef Bartkovjak.

Časom na vyprosenie si milostí bola každodenná sv. omša, spoločná pešia púť do Vyskej nad Uhom k hrobu Božej služobnice Anky Kolesárovej a večerná adorácia.

Inštitút Juraja Páleša v Levoči pripravil detskú univerzitu

Levoča - Inštitút Juraja Páleša v Levoči zorganizoval 1. júna druhý ročník Detskej univerzity. Zúčastnili sa na nej žiaci zo základných a špeciálnych základných škôl z Levoče a okolia. Program, ktorý pozostával z troch prednášok univerzitných učiteľov, pripravili pedagógovia a študenti Inštitútu. Prvá prednáška bola spojená s privítaním a posledná prednáška so slávnostným ukončením a odovzdaním diplomov absolventom v aule Inštitútu. Ostatná časť prebiehala v priestoroch dramatickej výchovy a Inštitútu.

Poslaním Detskej univerzity je okrem podpory záujmu o nadobudnutie vedomostí, skúseností, zručností aj zvýšenie záujmu o štúdium na vysokej škole. **Zdroj: pf.ku.sk**

Do 15. júna prebieha výstava prác žiakov katolíckych škôl

Trnava – Výber víťazných prác žiakov katolíckych škôl Trnavskej arcidiecézy zo súťaže Buzalkova Trnava za rok 2012 na tému Trnava – Malý Rím a Trnava – mesto veží si môžu záujemcovia pozrieť do 15. júna v kaviarenskej časti reštaurácie Galéria v Trnave. Otvorená je v pondelok od 10:00 do 14:00 h, v utorok až sobotu od 10:00 do 22:00 h. **Lucia Drábiková**

Spolok sv. Vojtecha ponúka novinku „Ježiš Kristus“

Trnava - Spolok sv. Vojtecha ponúka novinku „Ježiš Kristus“ od Petra Seewalda. Už takmer dvetisíc rokov po svojej smrti na kríži vzrušuje Ježiš ľudstvo. Jeho život je plný tajomstiev. Čo podnes fascinuje ľudí na Ježišovi? S takouto otázkou v batožine sa vybral autor do Izraela a Palestíny po stopách Ježiša a sleduje ho – od narodenia v Betleheme až po ukrižovanie na Golgote. Autor vyrozprával strhujúci moderný príbeh muža, o ktorom tretina dnešného obyvateľstva na svete hovorí, že bol človekom aj Bohom naraz. Novinka, ktorá má 560 strán, stojí 18,60 eur. **Jana Matulová**